

proceedings

17-18

movement rhizome 2024.02 7.2575, 80.6008

international conference on dance studies



dofa & pgihs,
university of peradeniya



randolph college,
united states of america



ictmd - sri lanka,
national committee

Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies



February 17-18, 2024

**Department of Fine Arts
Faculty of Arts
University of Peradeniya
Sri Lanka**

Copyrights©2024 by Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, Peradeniya

This second edition, electronic version published March 2024

Edition history: First edition (paper and braille) published February 2024

ISSN (electronic version)

ISSN 3030-7635 (paper)

ISSN 3030-7724 (braille)

All copyrights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, or otherwise, without the prior written permission of the copyright owner, the Director, Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences.

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences is not responsible for statements and opinions expressed by contributors of this publication.

Published by:

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences (PGIHS)

University of Peradeniya

Peradeniya, 20400

Sri Lanka

<http://www.pgihs.lk>

Printed at:

Nethwin Printers

832, Gatabe Junction,

Kandy

Cover page designed by:

Tharaka Gunasekara

Department of Fine Arts

Faculty of Arts

University of Peradeniya, 20400

Sri Lanka

Image: © CreativeFalks via canva.com

Rhizome Graphic: © Unknown Author via growthaccelerationpartners.com

Fonts: © Avenir, Avenir Next, Nirmala UI and Iskoola Pota via Microsoft Word

Table of Contents

Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies	04
Message from the Director, PGIHS, University of Peradeniya	05
Message from the Dean, Faculty of Arts, University of Peradeniya	06
Message from the President, Randolph College, USA	07
Message from the Vice-Chancellor, University of Peradeniya	08
Messages from the Chief Guest	09
Message from the Guest of Honour	10
Message from the ICTMD President	11
Message from the Chair of the ICTMD-SL National Committee	12
Message by the Convenor of the Conference	13
Keynote Address - Summary	14
Editorial, Web, Media, and Publishing Committee	15
Panel of Desk Reviewers	16
List of Session Chairs, Discussants, and Panellists	17
List of Abstracts	
Art, Creativity, and Social Development	19
Rituals, Heritage, and Society	27
Body, Space, and Identity	35
Historical and Literary Evidence on Dance	43
Re-considering Sri Lankan Traditional Dance Practices & Comparative Studies on Dance	49
Dance for Challenging Boundaries, Healing, and Experiments	56
Authors	63
Committee Members	88

Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies

Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies is an event initially organized by the Department of Fine Arts postgraduate students pursuing their degrees at the Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, University of Peradeniya, Sri Lanka. Students following the FNA 612: Dance Studies course were tasked with organizing a mini-conference as a forty-mark class assignment. Students were divided into various subcommittees: editorial, web, media, publicity, finance, ceremonial, and technical session committees. The Conference Chair and Secretaries were selected from among postgraduate students. Faculty members from different faculties of the University of Peradeniya and academic members from the faculty of arts supported this conference.

Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies is an interdisciplinary research conference that facilitates the encountering of various findings, perspectives, and philosophies on space, body, movement, and cultural practices. In botany, a rhizome is an interconnected organism that constantly grows and moves. Drawing from contemporary philosophers Deleuze and Guattari and Buddhist philosophy, we consider knowledge and practice as an interconnected network, a net, or a rhizome. Therefore, in the academic setting, we see the reflection and the practice of research and creation as a rhizome. Movement rhizome acknowledges various abilities and disabilities as well. Therefore, this conference is organized to be a disability-friendly event. Apart from standard oral and poster presentations, we introduce performance-based presentations to this conference, acknowledging the diverse knowledge communication methods. These performance-based presentations will be housed in a space named "Movement Rhizome Atelier." "Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies" is an event initiated by the staff and the students working with the Department of Fine Arts, University of Peradeniya, in collaboration with Randolph College, Virginia, USA, the Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, International Council for Traditions of Music and Dance: Sri Lanka National Committee. Through Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies, we aim to facilitate a rich soil for a healthy rhizome to grow. Thus, the two-day conference

creates a rhizome that connects and shares the knowledge and practices of the East and West.

Message from the Director, PGIHS, University of Peradeniya



It is with great pleasure that I send this congratulatory message to the "Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies", organized by the postgraduate students of the Master of Fine Arts programme, PGIHS, University of Peradeniya. What initially began as an in-class project of students in Dance Studies, slowly expanded to become a conference with wider national and international participation and also aiming to be intentionally inclusive to students with disabilities. For this ambitious venture, I would like to congratulate and appreciate the innovativeness of Dr. Sudesh Mantillake, Coordinator of the FNA612: Dance Studies course module and his students for all the work put in to make this event a reality. On behalf of PGIHS, I would like to physically/virtually welcome our Chief Guest, Professor Suzanne M. Bessenger from Randolph College, USA; the Guest of Honour, Professor Susan Reed from Bucknell University; and the Keynote Speaker, Dr. Eva Ambos.

Best wishes for a productive and engaging conference!! May you have a moving (both literally and figuratively) and truly rhizomatic experience!!

Prof. Suresh de Mel

Director

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences (PGIHS)

University of Peradeniya

Message from the Dean, Faculty of Arts, University of Peradeniya



It is with great pleasure and pride that I extend my warm wishes to you all for the Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies. Organized by the postgraduate students of the Department of Fine Arts at the University of Peradeniya, this event symbolizes the essence of academic collaboration, innovation, and cultural exchange.

From its humble beginnings as a class assignment, this conference has evolved into a distinguished international platform for scholarly discourse and exploration. Its presence within our faculty underscores our unwavering commitment to academic excellence, interdisciplinary inquiry, and the promotion of cultural diversity.

Moreover, the conference serves as a platform for highlighting the innovative research and creative endeavors of our academic community. As we convene to explore the intersections of space, body, movement, and cultural practices, let us draw inspiration from the significance of this conference and the opportunities it presents for intellectual growth and collaboration. Together, let us forge new paths of inquiry, discovery, and innovation that will shape the future of dance studies and contribute to the broader academic discourse.

I extend my heartfelt gratitude to the students, faculty members, and academic partners whose dedication and hard work have made this conference possible. Your commitment to excellence and collaboration is truly commendable.

As we embark on these two days of vibrant discourse and exchange, may we be guided by the spirit of inquiry and discovery. May this conference serve as a beacon of intellectual exploration and cultural enrichment, fostering meaningful connections and collaborations across borders and disciplines.

Dr. E.M.P.C.S. Ekanayake
Dean/Faculty of Arts
University of Peradeniya

Message from the President, Randolph College, USA



Greetings from Randolph College in Lynchburg, Virginia, USA!

It is my great pleasure to welcome you to Movement Rhizome 2024, the International Conference on Dance Studies. The interconnectedness of knowledge and practice emphasized here in the metaphor of the biological rhizome, speaks to Randolph College's commitment to interdisciplinary research and study.

We are pleased to partner with the University of Peradeniya and the International Council for Traditions of Music and Dance to support and present at this conference.

I see this opportunity as an extension of my own work in internationalization, and, most specifically, in Sri Lanka, a country I have visited many times and have grown to love.

Suzanne Bessenger, a member of the faculty at Randolph College, is a worthy contributor to this conference. Suzanne is our Barbara Boyle Lemon '57 and William J. Lemon Associate Professor of Religious Studies, and she also serves as the director of our first-year program. I am very pleased to support her involvement.

I wish you the best for a successful and productive set of proceedings.

Sue Ott Rowlands
President of Randolph College

Message from the Vice-Chancellor, University of Peradeniya



It is with immense pleasure that I extend a warm greeting to all participants on the occasion of "Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies," organized by the faculty and students of the University of Peradeniya.

This international conference provides a platform for academia to share the latest developments in all forms of dance and delve into various aspects of this art form. I am confident that the interdisciplinary nature of this conference, by bridging the gap between disciplines, will elevate dance research at the University of Peradeniya to new heights, opening doors to a multitude of perspectives, fostering a rich exchange of knowledge, and facilitating academic discourse.

Moreover, this event presents an opportunity to promote dance among the general populace, highlighting its numerous benefits, such as fostering a sense of community, providing physical and mental relaxation, inspiring and motivating individuals, and fostering social connections.

I would like to express our heartfelt gratitude to Randolph College, Virginia, USA, for their invaluable contribution in sending a distinguished academic member to serve as the Chief Guest for this conference.

May this significant event illuminate new pathways in the field of dance studies, leaving a lasting impact on our academic community and inspiring future generations of scholars and artists.

Wishing "Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies" every success!

Professor M.D. Lamawansa
Vice-Chancellor
University of Peradeniya

Messages from the Chief Guest



I am honoured to attend, as chief guest, the "Movement Rhizome International Conference on Dance Studies," organized by the Department of Fine Arts at the University of Peradeniya in collaboration with Randolph College, Virginia, USA, the Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, International Council for Traditions of Music and Dance - Sri Lanka National Committee. The conference organizers' original use of the "rhizome" as metaphor for our fundamental interconnectedness addresses this unique moment in the evolution of higher education. Learning communities both local and international continue to emerge from the profound rupture, isolation, and loss caused by the COVID-19 global pandemic. We also emerge, however, with a renewed appreciation for the interdependent nature of our communities and world. This moment requires a reconsideration of higher education's learning modalities as we strive to meet our changed sense of ourselves and our places in the world. A conference exploring the role of embodied and contemplative learning through dance and the arts in higher education, in which faculty may share and exchange ideas about confronting and utilizing the challenges posed by these new experiences and knowledge, is exactly what this cultural moment calls for. I applaud the University of Peradeniya's Department of Fine Arts for their initiative, effort, and creativity in conceiving and implementing this important conference.

I eagerly look forward to participating in this work with you.

Dr Suzanne M. Bessinger

Barbara Boyle Lemon '57 and William J. Lemon Associate Professor of Religious Studies
Director, Life More Abundant First Year Program
Asian Studies Program Coordinator

Message from the Guest of Honour



I am deeply honored to be the guest of honour at the Movement Rhizome conference organized by the Department of Fine Arts at the University of Peradeniya. In 2012, I was affiliated with the department while on a Fulbright fellowship, and I remember with fondness the time I spent with Fine Arts students and faculty at the department's beautiful site on the Peradeniya campus. Since that time, I have had the pleasure of collaborating on a number of dance research projects with my esteemed colleague, Dr. Sudesh Mantillake.

The Movement Rhizome conference marks an important moment in the history of dance scholarship in Sri Lanka, embracing the critical approach of Dance Studies. In 2017 the globally focused Dance Studies Association was formed, merging two earlier organizations, the Congress on Research in Dance (founded 1969) and the Society of Dance History Scholars (founded 1978). Given the unique aspects of dance, the field has developed its own methods of research and analysis while drawing extensively from older disciplines such as anthropology and sociology. Dance Studies also interacts with more recently established interdisciplinary fields including Performance Studies, Gender Studies, and Disability Studies. Given the dance field's emerging interest in disability, I am especially pleased to note that the conference organizers are making every effort to make the conference accessible to all.

The University of Peradeniya is among a handful of institutions in South Asia that offer courses in critical Dance Studies. This is a distinction worthy of note. The international nature of the Movement Rhizome conference also signifies a growing recognition of the University as a site of emerging scholarship on dance. I would like to thank the administration and faculty of the University of Peradeniya and, especially the postgraduate students of the Department of Fine Arts, for organizing the conference.

I look forward with much anticipation to the many innovative presentations of Movement Rhizome 2024.

Susan A. Reed

Associate Professor,

Women's & Gender Studies and Anthropology, Bucknell University (US)

Message from the ICTMD President



It is my pleasure to warmly greet the organizers and participants of the Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies at the University of Peradeniya in Kandy, Sri Lanka. The scholarly association, known for decades as the International Council for Traditional Music (ICTM) changed its name at the most recent World Conference in Legon, Ghana, in July 2023 into the International Council for Traditions of Music and Dance (ICTMD). This move clearly reflects the membership's wish for a stronger presence of dance in the Council's activities and I am proudly taking this chance to invite the Movement Rhizome 2024.02's participants to join in and actively contribute to the quality and intensity of dance studies in our shared scholarly home (www.ictmd.org).

Have a successful International Conference on Dance Studies at the University of Peradeniya and I hope to see you soon again at some of many ICTMD events worldwide.

Prof. Svanibor Pettan
ICTMD President
University of Ljubljana, Slovenia

Message from the Chair of the ICTMD-SL National Committee



As Chair of the ICTMD-Sri Lanka National Committee, I am pleased to share my very best wishes with the participants of Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies taking place at the University of Peradeniya. This is the second conference event organized in collaboration with the ICTMD-Sri Lanka National Committee since its establishment in 2022. The previous event was the 12th Symposium of the ICTMD Study Group on Music and Minorities with a Joint Day with the Study Group on Indigenous Music and Dance, which took place in December 2023 at the University of Kelaniya.

Research, practice, and dissemination of knowledge and skills are equally important in music and dance studies. Both ethnomusicologists and ethnochoreologists cherish interdisciplinary collaborative research aiming at contributing with our joint efforts to the betterment of our world. Our deeper understanding of dis/abilities has clear potential to help us create conditions - through creative arts - for better lives. This two-day conference has lots to offer by generating new knowledge and benefitting all involved.

Sincerest congratulations to Dr. Sudesh Mantillake and postgraduate students at the Department of Fine Arts of the University of Peradeniya for making this interdisciplinary conference happen!

Dr. Lasanthi Manaranjanie Kalinga Dona
Chair of the ICTMD-Sri Lanka National Committee
Senior Lecturer, Department of Fine Arts
University of Kelaniya, Sri Lanka

Message by the Convenor of the Conference

A Journey from Classroom to International Stage!



"Movement Rhizome 2024.02" is a journey from classroom to international stage. "Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies" began as a spark. Postgraduate students in Dance Studies, driven by their passion for the subject, embarked on a project - to organize a mini-conference as part of their coursework. In a very short time, this spark would ignite a flame, transforming their classroom assignment into an international conference. The theme, "Movement Rhizome," beautifully captures the essence of dance as a vibrant network of connections, encompassing artistic expression, intellectual inquiry, cultural narratives, and historical context. Beyond traditional paper presentations, we embrace performance-based presentations, recognizing the multitude of ways knowledge can be conveyed. A dedicated space, "Movement Rhizome Atelier," will host these presentations.

Our connections abroad brought Professor Suzanne M. Bessenger from Randolph College, USA, as our esteemed Chief Guest, while Professor Susan Reed of Bucknell University, a renowned cultural anthropologist, joins us online as the Guest of Honor. Dr. Eva Ambos, an anthropologist specializing in ritual and heritage, graces the event with her keynote address. This conference is a testament to collaboration. Postgraduate students, the Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences, and the staff of the Department of Fine Arts, University of Peradeniya, joined hands with Randolph College, USA, and the International Council for Traditions of Music and Dance - Sri Lanka National Committee.

The success of "Movement Rhizome 2024.02" is the success of the rhizome and the process we contributed together.

Dr. Sudesh Mantillake

Coordinator - Dance Studies,

Senior Lecturer, Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Keynote Address - Summary

Thinking Knowledge Production through the Rhizome



The theme - movement rhizome - that was chosen for this conference invites us to rethink knowledge production: its conditions, methods, premises, actors, media of representation etc. In this way, the conference seeks to bridge the gap between theory and practice, and the uneven terrain of global knowledge production.

Inspired by this and the metaphor of the rhizome, I will discuss in this note a few questions regarding different aspects of knowledge production with a special emphasis on the field of arts. For example, what are the conditions for knowledge to emerge in a rhizomatic way, and which implications does it have for the field of arts? What are the premises on which a rhizomatic, i.e. an open-ended, interconnected and non-hierarchical production of knowledge, can build? What can be the role of arts - as both practice and theory - in this process? How can such an approach to knowledge incorporate decolonial thinking? And what are the limits of such an endeavor? These are some of the questions this note will raise in order to contribute to the discussions and exchanges this conference will stimulate.

Dr. Eva Ambos

Fellow at the International Centre for Ethnic Studies (ICES) in Colombo

Editorial, Web, Media, and Publishing Committee
(List by alphabetical order)

Ms. Sudara Gunasekara
Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,
University of Peradeniya

Mr. Tharaka Gunasekara
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Dr. Thamali Kithsiri
Department of Geography, University of Peradeniya

Mr. Dilanjana Pathirana
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Ms. Pruthuvi Manawasinghe
Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,
University of Peradeniya

Dr. Ramasamy Ramesh
Department of Political Science, University of Peradeniya

Panel of Desk Reviewers

Dr. Manoj Alawathukotuwa
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Mr. Priyantha Fonseka
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Dr. Thamli Kithsiri
Department of Geography, University of Peradeniya

Ms. Hasini Lecamawasam
Department of Political Science, University of Peradeniya

Dr. Sudesh Mantillake,
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Mr. Dilanjana Pathirana
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Dr. Kalpa Rajapaksha
Department of Economics and Statistics, University of Peradeniya

Dr. Kalana Senarathne
Department of Law, University of Peradeniya

Prof. Leena Seneheweera
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Ms. Niroshi Seneviratne
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Prof. K.S. Walgama,
Department of Engineering Mathematics, University of Peradeniya

Mr. Buddisha Weerasuriya
Department of Archaeology, University of Peradeniya

List of Session Chairs, Discussants, and Panellists
(List by alphabetical order)

Dr. Manoj Alawathukotuwa
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Prof. Liyanage Amarakeerthi
Department of Sinhala, University of Peradeniya

Dr. Eva Ambos
Fellow at the International Centre for Ethnic Studies (ICES), Colombo

Prof. M.S.M.A.S.L.A.M. Aslam
Department of Tourism Management, Sabaragamuwa University of Sri Lanka

Mr. Chinthaka Bandara
Department of Performing Arts, Sri Palee Campus, University of Colombo

Prof. Sudarshana Bandara
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Prof. Suzanne Bessenger
Asian Studies Program, Randolph College, USA

Ms. Shani Calyaneratne
The Ministry of Foreign Affairs, Sri Lanka

Prof. A. S. Chandrabose
Formerly at the Open University of Sri Lanka

Ms. Chamanee Darshika
Department of Theatre, Ballet and Modern Dance, UVPA

Mr. Priyantha Fonseka
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Mr. Tharaka Gunasekara
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Prof. Nalani Hennayake
Department of Geography, University of Peradeniya

Dr. Maduranga Kalugampitiya
Department of English, University of Peradeniya

Dr. Thamali Kithsiri
Department of Geography, University of Peradeniya

Ms. Hasini Lecamwasam
Department of Political Science, University of Peradeniya

Dr. Sudesh Mantillake
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Mr. Dilanjana Pathirana
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Dr. Kalpa Rajapaksha
Department of Economics & Statistics, University of Peradeniya

Dr. Lalith Senarathna
Faculty of Applied Sciences, Rajarata University

Prof. Leena Seneheweera
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Ms. Niroshi Senevirathne
Department of Fine Arts, University of Peradeniya

Ms. Kamaleswaran Vithursha
Law & Society Trust, Colombo

Prof. K.S. Walgama
Department of Engineering Mathematics, University of Peradeniya

Mr. Buddhisha Weerasuriya
Department of Archaeology, University of Peradeniya

Art, Creativity, and Social Development

MRICDS2024-2011	An Orchestra with Hearing-Impaired Students: A Case Study in Dodamwela Deaf and Blind School <i>P.M Shehani Anjalika Nandasiri</i>
MRICDS2024-2016	නරතන විෂයෙහි අන්තර්ගත ඉගෙනුම එල තක්සේරු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්: 12 ගෞරීය නරතනය දේශීය විෂයෙහි ක්‍රියාකාරකම ඇසුරින් <i>ඩී.එල් ජයන් වන්දුලාල්</i> <i>An Investigative Study of the Process of Assessing Learning Outcomes in Dance: A Study Based on Activities of Grade 12 Sri Lankan Dance</i>
MRICDS2024-2030	ලාංකේය මුද්‍රා නාට්‍ය කලාවේ දේශපාලනය: විසිවන සියවසේ 4වන දෑකකේ මුල් භාගයේ සිට 8වන දෑකයේ අගහායය දක්වා <i>ඩී. කේ. දිල්හානි ජයසේකර</i> <i>The Politics of Sri Lankan Mudra Natya: A Study from 4th to 8th Decade of the Twentieth Century</i>
MRICDS2024-2031	තිරයමත අවකාශය: නරතන වලනය සහ සංරචනය <i>ආර්.ගයාන් වතුරුංග රාජපක්ෂ</i> <i>Space on Screen: Dance Movement and Composition</i>
MRICDS2024-1017	ප්‍රේක්ෂකයා හමුවේ නරතනය සහ කැමරා කාවය ඉදිරිපිට නරතනය අතර වෙනස නරතන ශිල්පීය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් <i>දිජ්නිකා අබිජිංහ</i> <i>A Study of How the Difference Between Dancing in front of an Audience and Dancing in front of a Camera Affects the Dancer</i>
MRICDS2024-1051	Dance as Resistance: The Role of Kamankooththu in Malayaga Community <i>Madasamy Vijayakanth</i>
MRICDS2024-2045	An Academic Inquiry into the Visual Depictions and Figurative Interpretations of Dance in Mural Paintings of Sri Lanka: A Study Based on Selected Mural Paintings From 5th-11th Century <i>R.M.T.D.K. Rathnayaka</i>

An Orchestra with Hearing-Impaired Students: A Case Study in Dodamwela Deaf and Blind School

P.M Shehani Anjalika Nandasiri

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,
University of Peradeniya, Sri Lanka

vibescom95@gmail.com

Disability can be divided into two categories. They are cognitive disability and physical disability. Deafness is a physical disability and it can be categorized as partial and total hearing impairment. This research examines children who have both partial and total hearing impairment. According to the current curriculum of school education in Sri Lanka, painting is the only subject that is available for hearing impaired students to convey their feelings. As a result of hearing impairment, music has been excluded from the school syllabus. Therefore, the focus of this study is to introduce some techniques to incorporate music to create modules for hearing impaired students. Accordingly, it is expected to find out strategies, suitable methods, and techniques to make an orchestra for hearing-impaired children. This study uses signs, symbols, numberings, and cartoons a possible strategy to create an orchestra. Mixed research methods incorporating qualitative and quantitative strategies are used for this purpose. When selecting a sample each student was given a musical instrument and a group of students who are interested in music and who can grasp it quickly were selected. It can be used as a unique way to integrate these children into the society while training and creating CDs and transmitting them in front of an audience. The findings reveal that providing musical instruments and training, along with suitable techniques and methods, facilitates the creation of a unique orchestra. In conclusion, the study advocates for the inclusion of music in the curriculum for hearing-impaired students, offering a meaningful and inclusive way to foster their artistic expression and social integration.

Keywords: Hearing Impaired Students, Orchestra, Music Strategies

I wish to acknowledge Prof. Leena Senehiweera for her guidance and supervision.

MRICDS2024-2016

නරතන විෂයෙහි අන්තර්ගත ඉගෙනුම් එල තක්සේරු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය
පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යාපනයක් : 12 ජ්‍යෙෂ්ඨ නරතනය දේශීය විෂයෙහි
ක්‍රියාකාරකම් ඇසුරින්

චි.එල් ජගත් වන්ද්‍රලාල්

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා පැශ්වාත් උපාධි ආයතනය, ජේරාදේශීය

විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

jagathchandralal20@gmail.com

අදාළතන ලේකයේ බොහෝමයක් රටවල මෙන් ම ශ්‍රී ලංකාවේ ද අධ්‍යාපන පද්ධතිය තුළ ශිෂ්‍ය කාර්ය සාධනය නිශ්චිත මට්ටම් කරා ලාභ වී ඇත් ද යන්නට වඩා ශිෂ්‍ය කාර්ය සාධනය අපේක්ෂිත මට්ටම් කරා ලාභ වූයේ ද යන්න හඳුනා ගැනීම ඉතා වැදගත් ය. ඒ සඳහා පාසල පදනම් කරගත් තක්සේරුකරණ වැඩ සටහන 12 ජ්‍යෙෂ්ඨයට හඳුන්වා දී 1998 වසරේ සිට පාසල්හි දැනට ක්‍රියාත්මක වෙමින් පවති. 2003 වසරේදී තවිකරණ සහිතව ඒ ඒ විෂයන් යටතේ ශිෂ්‍ය සාධනය මැන බැලීමට විවිධ ඇගයීම් ප්‍රාග්ධන හඳුන්වා දී තිබේ. 2009, 2017, උසස්පෙළ විෂයමාලා වෙනස් වෙමින් සමඟ ඉගෙනුම් එල තක්සේරුකරණය ලෙස නැවත ප්‍රතිසංවිධානය විය. ඒ අනුව සිසුන්ගෙන් ක්‍රියාකාරකමෙන් අපේක්ෂිත නිපුණතා, නිපුණතා මට්ටම් වර්ධනය කිරීමේ අරමුණින් තක්සේරුකරණය ඇතුළත් වී ඇත. මෙවැනි පැසුවීමක් තුළ දී ගුරුවරයා ශිෂ්‍යයා පිළිබඳ අඛණ්ඩ තක්සේරුකරුවෙකු වීම අතුවශායෙන් ම තිබිය යුතු ලක්ෂණයක් වූව ද ගුරුවරයාට තක්සේරුකරණයේ දී මත්වන බාධක හා ගැටුම් හේතුවෙන් ඒවා ප්‍රායෝගිකව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ දුෂ්කරතා මතු වේ. උසස්පෙළ විභාගය වඩාත් තරගකාර බැවින් ඉගෙනුම් ගැනැන්වීම් ක්‍රියාවලියෙන් පරිභාශිත ව පාසල්හි තක්සේරුව ක්‍රියාත්මක වන බව ද පෙනෙන්. මෙම පර්යේෂණය ප්‍රධාන අරමුණු හතරක් මූලික කරගෙන මිගු ක්‍රම වේදය යටතේ එන DBR හෙවත් Design Based Research මත පදනම්ව මුලාගු නියුතිය හා ශේෂු නියුතිය ඔස්සේ ප්‍රශ්නවාවලි, සම්මුඛ සාකච්ඡා, නිරීක්ෂණ ඇසුරින් දත්ත සම්පාදනය කිරීමට අපේක්ෂිතය. දත්ත විශ්ලේෂණය සඳහා වඩු, ප්‍රතිඵත, ප්‍රස්තාර මෙන්ම සන්ධාර විශ්ලේෂණය, කේත්ත කරණය, සාරාංශකරණය යොදා ගැනෙන්. පාසල පදනම් කර ගත් තක්සේරුකරණයේ දී දැනුම, ආකළුප, කුසලතා හා සමාජ ගැකියාවන් මැන බැලෙන සුතත්තා තක්සේරුව පන්ති කාමරයේ දී හාවතයට නරතන ගුරුවරුන් යොමු විය යුතුය. පාසල පාදක තක්සේරුකරණ වැඩ පිළිවෙළ හඳුන්වා දී වසර ගණනාවක් ගත වී ඇතන් 12 ජ්‍යෙෂ්ඨ නරතනය දේශීය විෂයෙහි පාසල් මට්ටම්න් සිදු කෙරෙන ඉගෙනුම් එල තක්සේරු කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සංවර්ධනය කිරීම ඉදිරි නරතන විෂයමාලා ප්‍රතිසංක්රණයේ දී ඒ පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධ්‍යාපනයක් සිදු කිරීම වඩාත් කාලෝචිත බව පෙනෙන්.

ප්‍රමුඛ පද: ශ්‍රී ලංකාකේය නරතන අධ්‍යාපනය, අ.පො.ස උසස්පෙළ, ඉගෙනුම් එල, තක්සේරුව

ශ්‍රී ලංකේය මුද්‍රා නාටු කළාවේ දේශපාලනය : විසිවන සියවසේ 4වන දශකයේ මුල් භාගයේ සිට 4වන දශකයේ අගභාගය දක්වා

වි. කේ. දිල්හානි ජයසේකර

මානව ගාස්තු හා සිමාජීය විද්‍යා පෙළාත් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය
විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
dilhaniuoc@gmail.com

dilhaniuoc@gmail.com

ලාංකේය නර්තන ඉතිහාසයේහි විසිවන සියවසේ මූල් භාගය යනු නර්තනයේ ප්‍රකාශනයන්මක ගකුතාව හඳුනාගනිමින් සත්‍ය මානවාදී කළාවක් ලෙස මූදා නට්‍ය කළාව බිජි වූ යුගයයි. එය වර්ෂ 1930දී ආරම්භ වී ලංකාව තුළ නව කළා ප්‍රවාහනය් ලෙස ව්‍යාප්ත විය. මගේ පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ විසිවන සියවසේ හතරවන දැනකයේ සිට අවවන දැනකයේ අගහාග දක්වා ලාංකේය මූදා නාට්‍ය කළාවහි යටිපෙළ දිවෙන අදාශයමාන සාධකයක් ලෙස ක්‍රියාත්මක වූ දේශපාලනය හෙවත් බලය සහ අධිකාරිය පිළිබඳව අධ්‍යයනය කිරීමයි. “ශ්‍රී ලාංකේය මූදා නාට්‍ය කළාව දේශපාලනීයකරණය වන්නේ කෙසේද” යන ප්‍රධාන පර්යේෂණ ගැටුවෙහි යටතේ ලාංකේය මූදා නාට්‍ය සෞන්දර්යයේ දේශපාලනය මූදා නාට්‍ය කළාව කෙරෙහි කුලය සහ පංතිය ක්‍රියාත්මක වූයේ කෙසේද? මූදා නාට්‍ය කළාවට බල පූ සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනයේ බලපැම කවරකාරද යන්න ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණු වේ. මෙම අධ්‍යයනයේදී ගුණාත්මක සහ ප්‍රමාණාත්මක තුම ඒකාබද්ධ කරන මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් භාවිත කරන අතර කළාව සහ සෞන්දර්ය, සමකාලීන දිනවාදී සහ සමාජවාදී දේශපාලන මතවාද, දේශපාලන දැනශය සහ විද්‍යාව යන ක්‍රියාවලි පිළිබඳ නායුයාත්මක ප්‍රවේශ ඔස්සේ අධ්‍යයනයේ ක්‍රමවේදය ගොඩනැගේ. ප්‍රාථමික හා ද්විතීයික මූලාශ්‍ර යටතේ දත්ත රස්කරන අතර එහිදී දෙස් විදෙස් ගුන්ප, පර්යේෂණ සහර, ගැඹුරු සම්බුද්ධ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණ යනාදී ක්‍රම උපයෝගී කර ගැනේ. මෙම පර්යේෂණයේ නිරීක්ෂණවලට අනුව පහතරට සහ සබරගමු සම්පූද්‍යයන් අනිවාතින් උඩරට නර්තනය මූදා නාට්‍ය කළාව කෙරෙහි බලපා ඇති බව, ලාංකේය සමාජයේ මධ්‍යම භා ඉහළ පානිකයන් මෙම කළාව හැඳුම්මට වැඩි නැඹුරුතාවක් දක්වා ඇති බව සහ එය කෙරෙහි සමාජ සහ දේශපාලන අවකාශ සැලසී ඇති බව, සමකාලීන පක්ෂ දේශපාලනයේ බැඳ්ල සහ අනුග්‍රහය මූදා නාට්‍යවල අන්තර්ගතයට සහ නිර්මාණ ක්‍රියාවලියට බල පා ඇති බව දැකගත හැකිය. මෙම තත්ත්වය කෙරෙහි එකල පැවති ජාතික ප්‍රනරුද ව්‍යුපාර දේශපාලන බලවේයක් ලෙස සහ සමකාලීන භාරතයේ දේශපාලන මතවාද සහ සංස්කෘතික ප්‍රනරුදය ලාංකේය මූදා නාට්‍ය කළාවට බලපා ඇති බව දැකගත හැකිය. මෙම පර්යේෂණයෙන් ලාංකේය මූදා නාට්‍ය කළාවේ ප්‍රහවය සහ විකාශනය දේශපාලනීයකරණය වූ ආකාරය සහ එයට පදනම් වූ සාධක පිළිබඳව පුළුල්ව සාකච්ඡා කරන බැවින් එය මූදා නාට්‍ය කළාව පිළිබඳ සිදු කෙරෙන අනාගත නර්තන අධ්‍යයනයන් සහ කළාත්මක භාවිතාවන් කෙරෙහි වැඩගත් වේ.

ප්‍රමිත පද: මුද්‍රා නාවා කළාව, දේශපාලනය, උඩරට නර්තනය, නර්තන ඉතිහාසය, ප්‍රතිරුදී ව්‍යාපාර

නිරයමත අවකාශය : නර්තන වලනය සහ සංරචනය

ආර්.ගයාන් වතුරුග රාජපක්ෂ

මානව ගාස්තු හා සමාජීය එදියා පැහැදිලින් උපාධි ආයතනය, ජේරාදෙණිය
විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
gayan.r@vpa.ac.lk

නර්තනය හා රුපමාධ්‍ය දෙමුහුම් වීමෙන් නිර්මිත රුපමාධ්‍ය නර්තනය වෙන ම කළා ගානරයක් ලෙස හැඳින්විය හැකි ය. නර්තනය දැඟාලය ප්‍රකාශනයක් සහිත වූවකි. නර්තනයේ පවතින ගරීරය මූලික ලක්ෂණ හා සිනමා මාධ්‍යයේ පවතින සිනමාන්මක සෞන්දර්ය ලක්ෂණ සහිත ව රුපමාධ්‍ය නර්තනය නිර්මාණය වී ඇත. මානව ගරීරය, අවකාශය, කාලය යන ත්‍රිත්වය සංරචනයෙන් නිර්මිත නර්තනය ත්‍රිමාණ අවකාශයක සිට ද්විමාන අවකාශයකට රාමුගත කිරීමේ දී වෙදිකාවේ ඉදිරිපත් කිරීමේ දී රස විදිමට නොහැකි රසයක් නර්තනයට එක් කිරීමට හැකි වේ. දැඩිවිශ්වාසය වෙනස් කිරීම, වලනය ඇති කිරීම, අවකාශ වෙනස් කිරීමේ හැකියාව සහ සංස්කරණය මහින් රසය හා ප්‍රකාශනය උද්දීපනය කිරීම සිදු කෙරෙයි. සාමාන්‍ය වෙදිකාගත නර්තනය නරඩා රස විදිමට වඩා වෙනස් වූ සිනමාන්මක රසයක් ජනිත කිරීමට රුපමාධ්‍යයෙන් රංගවිනාශය ශිල්පීයාට හැකියාව ලැබෙනු ඇත. රුපමාධ්‍යය නර්තනයේ දී අවකාශ හා ප්‍රකාශනය රාමුගත කිරීම පිළිබඳ අපගේ පර්යේෂණයේ දී අවධානය යොමු කරනු ලබයි. අවකාශයට අනුරුප ව තමාගේ ගරීරයේ වලන පද්ධතිය සකස් කරගනු ලබන අතර රුපමාධ්‍යය රංගන ශිල්පීයා විසින් තමාගේ රාමුගත කරනු ලැබීමේ දී නර්තන ගරීරය හා අවකාශය තන්ත්ව රාමුවේ සංරචනය කරන ආකාරය විවිධාකාර වනු ඇත. රුප මාධ්‍යය රංගවිනාශය ශිල්පීයා හා ආනුෂ්ඨික ශිල්පීන් විසින් අවකාශ ලක්ෂණ රුප රාමුගත කිරීමේ දී සංරචනය කරන ආකාරය පර්යේෂණ ගැටුපුව ලෙස යොදා ගනිමින් ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ පර්යේෂණ ක්‍රම ලෙස සිද්ධි අධ්‍යයනය සහ ක්‍රියාකාරී පරිශ්‍යණ ක්‍රම භාවිත කරනු ලබයි. දත්ත රස් කිරීම සඳහා තර්තන ශිල්පීයකු, රංග විනාශය ශිල්පීයකු, කුමරා ශිල්පීයකු, සංගිත නිර්මාණ ශිල්පීයකු සහ රුපමාධ්‍ය නර්තන අධ්‍යක්ෂවරයකු ස්ථාන කිහිපයක සහයෝගී ලෙස සිදු කරනු ලබන නිර්මාණයක් ඔස්සේ ඒ අවකාශයේ දී නිර්මාණාත්මක කාර්ය සඳහා අවකාශය හාවිත වූ ආකාරය සංරචනය කිරීමේ දී හාවිත සිද්ධාන්ත පිළිබඳ දත්ත රස් කිරීම සිදු කරනු ලබයි. තෙශරාගත් ක්‍රේඩියාලක් සඳහා සිදු කරනු ලබන සාක්ෂිවාචකින් අදාළ නිර්මාණයේ වස්තු සංරචනය හා අවකාශය හාවිත කරනු ලැබූ ආකාරය පිළිබඳ දත්ත රස් කරනු ලබයි. අනෙකුතා ලෙස නර්තකයා, කුමරා ශිල්පීයා, රංග විනාශය ශිල්පීයා, සංගිත නිර්මාණ ශිල්පීයා සහ අධ්‍යක්ෂවරයා සම්ගාමී වීම සඳහා බලපාන බව අපගේ පර්යේෂණයෙන් අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: අවකාශය, නිරය, රංග විනාශය, රුපමාධ්‍ය නර්තනය, සංරචනය

MRICDS2024-1017

ප්‍රේක්ෂකයා හමුවේ නර්තනය සහ කැමරා කාවය ඉදිරිපිට නර්තනය අතර වෙනස නර්තන ශිල්පීය කෙරෙහි බලපාන ආකාරය පිළිබඳ අධ්‍යායනයක්

දිප්තිකා අධ්‍යිකි

ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව

deepthikaabeysinghe@gmail.com

නර්තනය ඇතුළු ප්‍රාසාගික කළාවන්හි මූලික ලක්ෂණයක් වන්නේ එක එල්ලේ ම ප්‍රේක්ෂකයා ආමන්තුණයයි. එහි දී අන් සැම ප්‍රාසාගික කළාවක දී මෙන් ම ප්‍රේක්ෂක මනෙන්හාවය, අභිලාභය සහ කුතුහලය පිළිබඳ නිරන්තර අවධානයෙන් නර්තන ශිල්පීය සිය නර්තනය හසුරුවයි. එහෙන් කැමරාව ජනගත ආම්පන්නායක් බවට පත් විමෙන් පසු ව, ජායාරූප ශිල්පය සිත්මාව හා රුපවාහිනී මාධ්‍ය භේතුවෙන් නර්තනයේ සමාජ හාවිතය පාලුල විය. එනයින් නර්තනය උක්ත විෂයතුයෙහි ම අන්තර්ගත සාධකයක් බවට පත් විය. ඒ අනුව නුතන නර්තන ශිල්පීය ප්‍රේක්ෂක ඇසට වඩා කැමරා ඇස කෙරෙහි සාවධාන ව සිය නර්තනාග ඉදිරිපත් කිරීමට දැන සිටිම කාලීන අවශ්‍යතාවකි. මේ කාර්යයේ දී නර්තන ශිල්පීය කෙරෙහි වන විශේෂ බලපෑම කවරක් දැයි අනාවරණය කරගැනීම මේ පර්යේෂණයේ අරමුණ වේ. ප්‍රේක්ෂකයා හමුවේ නර්තනය සහ කැමරාව හමුවේ නර්තනය යන කාර්ය අතර වෙනස්කම පවතින්නේ දී ඒ මොනවා දී? ඒ සඳහා වන නර්තන ශිල්පීයගේ හැඩගැස්ම කුමක් ද? යන කරුණු විශ්‍රාජිත කිරීම මෙහි පර්යේෂණ ගැටුල වේ. මේ සඳහා දත්ත මූලාශ්‍රය ලෙස ප්‍රවීණ හා ආඩ්‍යනික නර්තන ශිල්පීන්, නර්තන වින්‍යාස සම්පාදකයකු, රුපවාහිනී වැඩසටහන් තීජ්පාදකයකු, විත්‍යපට අධ්‍යාපනයා රුපවාහිනී වැඩසටහන් සංස්කරණ ශිල්පීයකු සහ ප්‍රතිඵ්‍යුම් කළා ගාස්තුඥයකු සම්මුඛ සාකච්ඡාවලට බෙදුන් කෙරිණි. සපයාගත් දත්ත සමාලෝචනයෙන් අනතුරු ව ප්‍රේක්ෂකයා හමුවේ නර්තනය හා කැමරාව ඉදිරිපිට නර්තනය යන ක්‍රියා දෙයාකාරයකින් සංස්න්දනාත්මක ව විශ්‍රාජිත කළ හැකි විය. පළමු ව මේ අවස්ථාවල ශිල්පීය අධ්‍යාත්මය, හැඩගැස්ම හා මාධ්‍යමය අනුවර්තනය කෙබඳ දැයි විවරණය කෙරිණි. එහි දී නර්තනයේ සමකාලීකරණ අහියෙළු, රැංග පරිමණ්ඩිල වෙනස්කම්, දෘශ්‍ය කෝෂ විවිධත්වය, හාව ප්‍රකාශන තීව්‍යා සහ ප්‍රබලතා, කාවච්‍ය පරියාවලෝක වෙනස්කම් හා ආලෝක මගින් රංග වින්‍යාස තීව්‍යා ප්‍රකාශනය යන විශේෂතා භදුනාගත හැකි විය. දෙදා වනුව, ප්‍රතිඵ්‍යුම් කළා මාධ්‍ය ඔස්සේ ස්වකීය ප්‍රේක්ෂක පරාපිය පුළුල් කරගැනීමට සහ මාධ්‍යමය ප්‍රතිරූප වර්ධනයට ශිල්පීයට ලැබෙන ඉඩ ප්‍රස්තාව විශ්‍රාජිත කෙරිණි. මාධ්‍ය මගින් ජනිත කරන මාධ්‍යමය ප්‍රති-අර්ථ, බහු-අර්ථ, තාක්ෂණික-අර්ථ අතර පැහැදිලි වෙනස්කම් පවතින බවත්, නුතන නර්තන ශිල්පීය මේ අංශද්වය ම ප්‍රගුණ කළ යුතු බවත් නිගමනය කළ හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: නර්තන ශිල්පීය, ප්‍රේක්ෂකයා, හාව ප්‍රකාශනය, මාධ්‍යමය අනුවර්තනය, ශිල්පීය අධ්‍යාත්මය

MRICDS2024-1051

Dance as Resistance? The Role of Kamankooththu in Malayaga Community

Madasamy Vijayakanth

Miyanawita Estate, Western Division, Deraniyagala, 71430, Sri Lanka
vijey1905@gmail.com

Malayaga Tamils who were brought from Tamilnadu to work on the coffee and tea plantations in Sri Lanka in the 19th century suffered greatly from the exploitation and oppression of the British colonizers and local capitalists. This international slavery migration for the colonial plantation industry allowed only for the transportation of limited goods. However, many rich cultural elements were brought to the island as embodied memories by the people from South India. Dance, music, and song played a major role in the reproduction of community and resistance of the people who were oppressed by the colonial power. The dances of Kamankooththu are the major community dances of Malayaga Tamils nowadays. Kamankooththu, developed based on traditional stories of Hinduism, is believed to have originated in South India and is popular there with the working class. This study explores whether the dance movements and music of Kamankooththu can be read as acts of resistance of oppressed people living in plantations. This study is based on fieldwork, discussions, and my own lived experience. Kamankooththu, through its dances, body movements, songs, music, and stories, is a platform for expressing the emotions of people living in plantations. It offers a space for articulating anger, fear, or happiness, which otherwise cannot be directed towards the oppressors. Hence, Kamankooththu can be read as resistance against the oppression of capitalism. The passion expressed through each of the characters, and the loud sounds and fierce body movements resonate with the hardships of life in the plantations. The 16 days of Kamankooththu provide a source of inspiration as well as physical and mental preparation for the workers who suffer daily during long hours of hard, exploitative labor. And by sharing their thoughts and emotions with people in a public space, they get a temporary release from their difficult lives.

Keywords: Kamankooththu, Malayaga community, oppression, body, emotion, reproduction

MRICDS2024-2045

An Academic Inquiry into the Visual Depictions and Figurative Interpretations of Dance in Mural Paintings of Sri Lanka: A Study Based on Selected Mural Paintings From 5th-11th Century

R.M.T.D.K. Rathnayaka

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,

University of Peradeniya, Sri Lanka

thamali.dk.rathnayaka@gmail.com

This academic exploration delves into nuanced depictions of dance in the context of Sri Lankan mural paintings, particularly those found in temples and palaces. Examining their evolution through a historical lens, the study emphasizes their role as conduits for religious narratives and cultural ideologies. The analysis centers on the meticulous portrayal of dance postures and symbolic hand gestures, revealing the intrinsic connection between dance and the spiritual narratives conveyed in these visual representations. The research further decodes embedded symbolism in the selected murals. For instance, it explores South Indian dance forms such as Bharatanatyam, investigating dance forms and gestures to unravel intricate layers of meaning and figurative interpretations associated with the depicted scenes. This scholarly investigation relies primarily on qualitative research methodology. The data collection process is centered around primary sources, with a focus on studies conducted on paintings, which include museum observations and interviews with art historians. Additionally, secondary sources, comprising information from books, magazines, and internet articles, are expected to contribute to the research findings. In conclusion, this academic inquiry underscores the significance of mural paintings as repositories of cultural and cross-cultural identity, preserving and transmitting the richness of Sri Lankan dance traditions across generations. The study provides a visual journey through these captivating murals while emphasizing the need to decipher the significance inherent in the gestures and mudras, scrutinizing the meanings they elucidate.

Keywords: Cultural ideologies, Dance depictions, Hand gestures, Mural paintings, Symbolism

Rituals, Heritage, and Society

MRICDS2024-1003 උඩරට යක්කම් පෙළපාලිවල අන්තර්ගත සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ
ඒම්. ඒ. රංජිත් ජයසිංහ
Sociological Features of yakkamas of Kandyan Dance

MRICDS2024-1008 අශේෂවින් පැමිම්කම්: ත්‍රුෂ්ණ ඩිරාජුරාජෝස්වරාර් කොඩිවිල් ගෙතුක්කප්පාලුන් න්‍යාය සිර්පාංකණ අඩිප්පාතායාකක් කොඩිවිල් ආයුධ
භූප්‍රානා ඩිංප්පාල්
Images of Movement: A Research Based on the Dance Sculptures in the Rajarajeswarar Temple, Thanjavur

MRICDS2024-1023 මධ්‍යාගන පෙරහැරේ නර්තනයන් සිදු කිරීමට පෙර දින කොට්ඨාසිනියෙහි වැදි ජනයා විසින් සිදු කරනු ලබන හැත්මේ ගාන්ති කර්මයෙහි වර්තමාන ස්වරූපය පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධ්‍යායනයක්.
බුද්ධික හේරන්
An Investigative Study on the Current Status of Hatme Healing Ritual Performed by the Vedda People of Dambana, Kotbakiniya before they Perform the Dances of Mahiyangana Procession

MRICDS2024-1040 මිරිස්ස පොල්පිටිය හා බැඳුණු ලී කෙළු නර්තනය පිළිබඳ ඉණාත්මක පරීක්ෂණයක්
නොන්ම් අංජලී, රංජිත් කළුහාර, ඉරංගා වීරක්කොටි
A Qualitative Study on the Stick Dance Associated with Polpitiya of Mirissa

MRICDS2024-2017 මහනුවර දළඳා මාලිගාව හා නර්තනය: මහනුවර යුගය ඇසුරින් කෙරෙන නර්තන ඉත්තිභාසකරණ අධ්‍යායනයක් කේ.එම්.එච්.සී. කරුණානායක
Temple of the Tooth of Kandy and Dance: A Dance Historiographical Study of the Kandyan Period

MRICDS2024-2037 උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය හෙවත් උඩරට තොවිලයෙහි ගායන, වාදන සහ නර්තන පිළිබඳ අධ්‍යායනයක්
චි. ඒ. ඒ. එම්. ඇයි. ටැංචින්තා
A Study of Recitations, Drumming, and Dance in Kandyan Sooniyam Healing Ritual or Kandyan Thovilaya

MRICDS2024-1060 An Analysis of Potentials of Sri Lanka as a Wellness Tourism Destination with Special Reference to Reiki
D.P.C.W. Karunaratne

උඩිරට යක්කම පෙළපාලිවල අන්තර්ගත සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ

ඒ. එ. රංජිත් ජයසිංහ

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය

ranjithjayasinghe8@gmail.com

යක්කම පෙළපාලි පිළිබඳ මානව මනෝ සංජානනය මත ගොඩනැගී ඇති සමාජ විද්‍යාත්මක විශ්වාසයේ විවිධත්වය යක්කම නමින් හඳුන්වන්නට යෝජු බව පෙන්වා දිය හැකිය. ශ්‍රී ලාංකේය ජන සමාජයෙහි විශේෂයෙන්ම උඩිරට නරතන සම්පූද්‍යය මූල්‍ය කොටගත් ප්‍රදේශයන්හි ව්‍යාප්තව ඇති ප්‍රධානතම යාතු කර්මය ලෙස කොහොඳා යක්ක කංකාරිය ගාන්තිකර්මය හඳුන්වා දිය හැකිය. මෙහි එන පෙළපාලි අතර යක්කම පෙළපාලි වලට සුවිශේෂී ස්ථානයක් හිමිව තිබේ. එකී සුවිශේෂත්වය වඩාත් ප්‍රත්‍යාක්ෂ වනුයේ ඒ ඒ යක්කම පෙළපාලිවල සහ රංග හා ජ්‍යෙෂ්ඨවල විවිධත්වය මතය. වයසින් මූහුකරා ගිය අයෙකු විසින් යක්කම පෙළපාලි ඉදිරිපත් කිරීම ද විශේෂත්වයකි. නාට්‍යමය ලක්ෂණ අන්තර්ගත කොහොඳා යක්ක කංකාරියෙහි පෙළපාලිවල සංඛ්‍යාව පිළිබඳ විවිධ මත පවතී. එසේ වුවත් උරා යක්කම, වැදි යක්කම, නයා යක්කම, සිතා යක්කම හා දර්පණ යක්කම යන සංඡා නාමයන්ගෙන් හැඳින්වෙන යක්කම පහක් ඉදිරිපත් කෙරේ. මෙම පරියේෂණයේදී සාකච්ඡා කොරෝනයේ එක් එක් යක්කම පෙළපාලිවල අන්තර්ගත සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ පිළිබඳවයි. විශේෂයෙන් උරා යක්කමේ උරා කොටස්කර දැක්වීමේ දී දක්නට ලැබෙන සමාජ ස්ථාර විවිධත්වය හා වැදි යක්කමේ දී ඉදිරිපත් කොරෝන ආගන්තුක සත්කාර පිළිබඳ මෙහිදී විශේෂ අවධානය යොමු කෙරේ. මෙම අධ්‍යායනය උඩිරට නරතන සම්පූද්‍යයට අයන් යක්කම පෙළපාලිවලට පමණක් සිමා වෙයි. මෙතෙක් පරියේෂකයන්ගේ අවධානයට යොමු වී ඇත්තේ යක්කම පෙළපාලිවල අන්තර්ගත නාට්‍යමය ලක්ෂණ පිළිබඳ පමණි. එහෙත් මේ පරියේෂණයේ දී අදාළ යක්කම පෙළපාලිවල සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ කොරෝනි විශේෂ අවධානය යොමු කොරෝන අතර එය කාලීන අවශ්‍යතාවක් බව ද කිවි යුතු ය. මෙම පරියේෂණ කාර්යයේ දී ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය, ද්විතීය මූලාශ්‍රය සහ ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යායන ආදි මූලාශ්‍රය හාවිත කෙරේ. මේ අනුව යක්කම පෙළපාලිවල සමාජ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණ අධ්‍යායනයෙහි නියැලෙන අනාගත පරියේෂකයන්ට මෙය උපකාරී වනු ඇතැයි අප්‍රේක්ෂා කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: යක්කම, පෙළපාලි, සමාජ විද්‍යාත්මක, රංග හා ජ්‍යෙෂ්ඨ, නාට්‍යමය ලක්ෂණ

**அசைவின் படிமங்கள் : தஞ்சை இராஜராஜேஸ்வரர் கோவிலில்
செதுக்கப்படுள்ள நடன சிற்பங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு**

ஷப்னா இக்பால்

கலை வரலாறு மற்றும் அழகியல் துறை, மகாராஜா சாயாஜிராவ் பரோடா

பல்கலைக்கழகம், இந்தியா

Safnaiqbal11@gmail.com

நடனக்கலை என்பது பொதுவாக அசைவுகளை மொழியாகக் கொண்டது. அது எப்போதும் சமூகத்தில் பல்வேறு விடயங்களுடன் வெளிப்பாட்டு வடிவமாகவோ, சமூகத் தொடர்பாடலாகவோ இணைந்து வெளிப்படும். குறிப்பாக சிற்பக்கலை, கட்டிடக்கலை, சடங்கு மற்றும் கோட்பாடு ஆகியவற்றுடன் இணைந்து வெளிப்படும் தன்மை கொண்டது. ஆரம்பகால மனிதன் எவ்வாறு தமது உணர்வுகளை அசைவு மற்றும் சைகைகளுக்கூடாக பகிர்ந்து கொண்டார்களோ அதைத்தொடர்ந்து ஒவ்வொரு ஆட்சி காலத்திலும் நடனம் மற்றும் நடனக்கலைஞர்களை வரவேற்றல் என்பதும் காணப்பட்டது. அதனை வரலாற்று சான்றுகள் மூலமாக அறிய முடிகின்றது. அந்தவகையில் இன்றும் பேசப்படுகின்ற சோழர் காலமானது நடனத்தின் அசைவுகளை மிகவும் நுண்ணியமாகவும், அக்கலைஞர்களுக்கான அந்தஸ்தையும் வழங்கியுடன் அவர்களை நினைவுகூர்ந்த ஒரு காலகமாகவே வரலாற்று ரீதியாக நோக்கப்படுகின்றது. அவ்வகையே கோவில்களின் கட்டட நிர்மாணப்பில் நடனக் கலைஞர்களையும், அவர்களது சேவையையும் செதுக்களாக கொண்டுவந்துள்ளமைக்கான பல சான்றுகள் உள். அதில் பத்தாம் நூற்றாண்டில் சோழர்களால் கட்டடப்பட்ட இராஜராஜேஸ்வரர் கோவில் பற்றி பேசும் பொழுது தஞ்சையை ஆண்ட சோழர்களின் காலத்தினுடைய பெருமையை, அவர்கள் கொண்டிருந்த கலை செல்வத்தை அந்த கட்டடத்தில் வியாபித்துள்ளனர். அதை ஒட்டியே அதில் காணப்படும் சிற்பத்தின் பெருமை என்பதும் மிக முக்கியமானது. தஞ்சையின் பிரத்சனபாதையின் பகுதியில் சிவனின் ந நாத்துடன் கரணாங்களை கொண்ட நடன அசைவுகள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுடன் மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக அன்றைய காலத்தில் கோவில் நடனமாடிய கலைஞர்களது பெயர்களும், அவர்களது வாழ்விடம் தொடர்பான விடயங்களும் கல்வெட்டாக கோவிலின் பீடத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த ஆய்வானது இராஜராஜேஸ்வரர் கோவிலினுடைய கட்டிடத்துடன் இணைந்து அசைவுகளை வெளிப்படுத்தும் கரணாங்களின் வடிவங்கள் எவ்வாறு அந்தக் காலகட்டடத்தின் உடைய நடன சிறப்பை பறைசாற்றும் வகையில் காணப்படுகின்றன, கல்வெட்டில் காணப்படும் தேவதாசிகள் தொடர்பான விடயங்களின் கதையாடல்கள் என, நடனம் என்பது எவ்வாறு கட்டடக்கலையுடன் இணைந்து இருந்தது, அங்கு காணப்படும் சிறப்பங்களினுடைய அசைவுகள் எவ்வாறு நாட்டிய சாஸ்திரம் கூறும் அசைவுகளை மையமாகக் கொண்டு பேசுகின்றன, மேலும் அவை எவ்வாறு இன்று பயில்வில் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள போன்ற வினாக்களை மையப்படுத்தியது. குறிப்பாக ஆற்றுக்கலைகள் பற்றி பேசுகையில் வெறுமென காண்பிய ரீதியாக ஆற்றுகை செய்யப்படும் விடயங்களை மட்டுமே பேசுகின்றென. வரலாற்றின் திரிபும் அதன் மையப்புள்ளியும் சில விடயங்களை வரம்பிலேயே வைத்துள்ளது. இன்றும் சோழர்களின் அடையாளமாகக் கட்டடக்கலை பேசப்படுகிறது. ஆனால் அவற்றிலுள்ள நடனக்கலை வெறுமென அலங்கரிப்பாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. இவ்விடைவெளியை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

குறிச்சொற்கள்: நாட்டியசாஸ்திரம், கரணாங்கள், கல்வெட்டு, பிரத்சனபாதை, செதுக்கல்

MRICDS2024-1023

මහියාගන පෙරහැරේ නරතනයන් සිදු කිරීමට පෙර ද්‍රීඛාන කොටබකිනියෙහි වැදි ජනයා විසින් සිදු කරනු ලබන හැත්මේ ගාන්ති කරමයෙහි වර්තමාන ස්වරූපය පිළිබඳව විමර්ශනාත්මක අධ්‍යායනයක්.

බුද්ධික හේරන්

මානව ගාස්ත්‍ර හා සමාජීය විද්‍යා ප්‍රග්‍රාම් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය

විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

hmbikherath@gmail.com

මහියාගන රජමහා විහාරය කේත්දා කරගෙන සිදු කරන පෙරහැර සැම වර්ෂයක ම සැප්ත්මැබර මාසයේ දී සිදු කරනු ලබන අතර, ද්‍රීඛාන කොටබකිනියෙහි වැදි ජනයා ද මෙම පෙරහැර සඳහා නරතනයෙන් දායක වේ. එහි දී කොටබකිනියෙහි වැදි ජනයා විසින් පෙරහැරේ නරතනයන් සිදු කිරීමට පෙර හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කරනු ලබයි. මෙම පර්යේෂණයේ අරමුණ වන්නේ මහියාගන පෙරහැරේ නරතනයන් සිදු කිරීමට පෙර ද්‍රීඛාන කොටබකිනියෙහි වැදි ජනයා විසින් සිදු කරනු ලබන හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කරනු ලබයි. මෙම පර්යේෂණයේ ප්‍රාථමික මූලාශ්‍ය ලෙස සම්මුඛ සාකච්ඡා, කුඩා කණ්ඩායම සාකච්ඡා සහ සහභාගින්ව නිරික්ෂණ මහින් ලබා ගත් දත්ත භාවිත කෙරේ. දේවිතිය මූලාශ්‍ය ලෙස වැදි ජනයා සහ ඔවුන්ගේ ගාන්ති කරම පිළිබඳව රවනා වූ පර්යේෂණ ග්‍රන්ථ සහ ගාස්ත්‍රීය ලිපි ලේඛන භාවිත විය. දත්ත විස්තර කරන ලද්දේ විස්තරාත්මක ක්‍රමවේදය යටතේ ය. අනීතයේ දී සැම වැදි ගෙෂ්තයක් විසින් ම හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කරනු ලැබ තිබේ. එහෙත් වර්තමානයේ දී ද්‍රීඛාන කොටබකිනියෙහි වැදි ජනයා පමණක් මෙය සිදු කරනු ලබන අතර, එහි අරමුණ වන්නේ මහියාගන පෙරහැරට පෙර නෑ යකුන්ගේ ආයිරවාදය ලබා ගැනීමයි. මෙම වර්තමාන අරමුණ අනීතයේ හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කිරීමේ අරමුණුවලින් වෙනස් වේ. අනීතයේ දී හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කරනු ලැබුවේ සෞඛ්‍ය ලබා ගැනීම, කළට වැසි ලබා ගැනීම, ද්‍රව්‍යම පුළුබ කර ගැනීම යන අරමුණු සඳහා යි. එහෙත් වර්තමානයේ දී හැත්මේ ගාන්ති කරමය පැවත්වීමේ ප්‍රධාන අරමුණ වන්නේ මහියාගන පෙරහැරේ නරතනය සිදු කිරීමට පෙර නෑ යකුන්ගේ ආයිරවාදය ලබා ගැනීම වන අතර, සෙසු අරමුණු අවශ්‍ය අරමුණු වේ. ඒ අනුව වර්තමාන හැත්මේ ගාන්ති කරමය සිදු කිරීමේ අරමුණ වෙනස් වි තිබේ. තව ද වර්තමානයේ දී හැත්මේ ගාන්ති කරමය සඳහා භාවිත කරන ප්‍රජා භාෂ්ච එක්ස්ප්‍රේෂන් මෙන්ම ම සමාජ නාලිකරණය ද භේත්තු වි තිබේ.

ප්‍රමුඛ පද- මහියාගන පෙරහැර, වැදි ජනයා, කොටබකිනිය, හැත්මේ, සමාජ නාලිකරණය

ක්‍රේඛ්‍යයේ දී දත්ත ලබා ගැනීමේ දී දක්වූ සහයෝගය වෙනුවෙන් ද්‍රීඛාන කොටබකිනියෙහි ආදිවාසී වැදි ජනයාට ස්ථානීවන්න වෙමි. නවද පර්යේෂණය සඳහා ලබා දුන් සහයෝගය වෙනුවෙන් මහාචාර්ය ප්‍රයාකා විරස්කර, නියෝග විල්ම්හාන්න, ද්‍රීඛානේ ගුණවර්ධන යන අයට ස්ථානීවන්න වෙමි.

මිරිස්ස පොල්පිටිය හා බැඳුණු ලී කෙළි නර්තනය පිළිබඳ ගුණාත්මක පර්යේෂණයක්

නෙත්ම අංජලි¹ රත්නල් කල්හාර² ඉරංග විරක්කොච්³

¹ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර විශ්ව විද්‍යාලයය, ශ්‍රී ලංකාව

²ආනන්ද විද්‍යාලය, කොළඹ, ශ්‍රී ලංකාව

³සෞන්දර්ය විශ්ව විද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

*anjaleelgc24@gmail.com

ලී කෙළිය යනු පුරාණ ද්වින්ද හා සමුහ සටන් ක්‍රම සිහි ගන්වන ජන ක්‍රිඩාවක් බව මූලාශ්‍රයන්හි සඳහන් වන්නකි. මෙම ක්‍රිඩාව ආරම්භ කරනුයේ තුනුරුවන්ගේ හා දේවියන්ගේ ආයිරවාදය ලබාගනීමිනි. දේවියන් ඉදිරියේ කරන දේව තැවුමක් ලෙස ද රජුන් ඉදිරියේ කරන රාජ තැවුමක් ලෙසින් ද ලී කෙළිය පැවති බව ලී කෙළි කවි ගායනාවල කියුවෙන්නකි. ලී කෙළිය සඳහා මුල් අවස්ථාවේ දී හය දෙනෙකු පමණක් සහභාගි වූ බවත්, එක නම ඇති - එක උස ඇත්තවුන්ට ලී කෙළිය තුරු කරවීම එකල සිරිත වූ බවත් මේ ක්‍රිඩාව ආයිත කවිවල කියුවෙන්නකි. මෙය මාතර - මිරිස්ස ග්‍රාමය කෙන්දුව සිදු කළ ගුණාත්මක පර්යේෂණයකි. පොල්පිටිය පොරපොල්පිටියට සම්ගාමී ව පැවති සංස්කෘතික මංගලයායෙහි දී පටිගත කළ ගුවා-දායාපට විමසුම, ලේඛන පරික්ෂාව, සහභාගිත්ව නිරික්ෂණ හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරෙහි දත්ත රස්කොට තිබේ. ලී කෙළියෙහි නර්තන වින්‍යාසය හා ජන නාදමාලා අවබෝධ කරගැනීම, වත්මනේ මෙකී ක්‍රිඩාව සිදු කෙරෙන ස්වභාවය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම මෙන් ම මෙම සංස්කෘතිකාර්ය හා බැඳී පවතින අස්පර්ගනීය සංස්කෘතික උරුමය විමසීම මෙහි පර්යේෂණ අරමුණ වෙයි. මිරිස්ස පොල්පිටිය/පොරපොල්පිටිය අවසානයෙහි පැවැත්වෙන පෙරහැර හා සංස්කෘතික දැක්මෙහි මෙම ලී කෙළි නර්තනාරාය ප්‍රමුඛ අංගයකි. ලී කෙළියෙහි මෙන් ම පොරපොල් ක්‍රිඩාව පුදාන ව සිදු කරන සියලු වත්පිළිවෙන්හි පුරුෂ පාර්ශ්වය පමණක් දායාකත්වය දැක්වීම මෙකී අධ්‍යයනයේ දී නිරික්ෂණය වූවකි. පත්තිනි ඇදහිල්ල හා සබඳ විශ්වාස, සම්මත සහ අභිජාරවිධි ර්ව හේතු වී ඇති බව හෙළි වූවකි. අඩියක් පමණ දිගැති රුවුම් ලී කැබලි දෙකක් දැන්ත ගෙන, ජේලි දෙකක් වන සේ මුහුණට මුහුණ ලා සිටිම්න්, ලී කැබලි එකිනෙක තවටු කරමින්, රුවුමට කැරකෙමින් විවිධ රටාවලට අනුව තැවුමක යෙදෙම්න් මෙම ක්‍රිඩාවෙහි නියුලේ. කවි ගායනා සහ බෙර වාදන ද මෙම නර්තනාරාය හා බඳුද වී පවති. එකී ලී කෙළිය ක්‍රිඩා කරන්නන්ට පමණක් නොව බල බලා සිටින්නන්ට ද වමන්කාර ජනක ය. විවේකය ගත කිරීමේ විනෝදාරායක් වශයෙන් මෙම ක්‍රිඩාව පැවැත්වූව ද පුජාර්ථය ද මෙකී ක්‍රිඩාවෙහි දැකිය ගැකී වන්නකි. මෙය මාතර - මිරිස්ස ග්‍රාමයෙහි ජ්‍වලමාන උරුමයක් ලෙස පවත්වා ගෙන එනු ලබන මෙය ශ්‍රී ලංකාකේය අස්පර්ගනීය සංස්කෘතික උරුමයක් බව ගම්‍ය වන්නකි. එබැවින් ලී කෙළිය වූ කළී මාත්‍රව වර්ගයාගේ නිර්මාණ හෙවත් මත්‍යාන්ත්වයේ ප්‍රකාශන ලෙස අගය කළ යුතු, පිළිගත යුතු, සංරක්ෂණය කළ යුතු සංස්කෘතික දේපලකි. එය සංරක්ෂණය හා සුරක්ෂාව සඳහා යෝජනාවලියක් ද මෙමගින් සාකච්ඡා කෙරෙයි.

ප්‍රමුඛ පද: ලාංකේය ජන ක්‍රිඩා, පත්තිනි ඇදහිල්ල, වාවක සම්පූදාය, අස්පර්ගනීය සංස්කෘතික උරුමය, සුරක්ෂණය

**මහනුවර දළඳ මාලිගාව හා නර්තනය : මහනුවර යුගය ඇසුරින් කෙරෙන
නර්තන ඉතිහාසකරණ අධ්‍යයනයක්**

කේ.එම්.එච්.යි. කරුණානායක

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා ප්‍රශ්නයේ ප්‍රායාධි ආයතනය, පේරාදේශීය

විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

harshikarunananayaka2@gmail.com

ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයෙහි, රාජ්‍යත්වය තහවුරු වීම හා සම්බන්ධ ප්‍රධානතම ආගමික සංක්තය වූයේ, දළඳ වහන්සේ රජුගේ හාරකාරින්වයේ තබාගැනීමයි. අනුරාධපුර යුගයේ කිත්සිරීමෙවත් රජ ද්‍රව්‍ය දත්ත බාතුන් වහන්සේ මෙරටට වැඩම වීමෙන් පසුව මහනුවර යුගය තෙක්ම මෙම සම්ප්‍රදාය තොවෙනස්ව පැවති ඇත. ඒ අනුව, දළඳ වහන්සේ උදෙසා සිදුකරන වත්පිළිවෙත් හා පූජෝපහාර සංස්කෘතියක් දළඳ මාලිගාව මුල්කොට ගෙන නිර්මාණය විය. මේ අතර හේරි වාදනය, ගායනය හා නර්තනය යොදාගත් බවට තොරතුරු හමු වේ. අනුරාධපුර යුගයේ සිටම මෙම කලාංගයන් පූජෝපහාර සඳහා යොදා ගත්ත ද, මහනුවර යුගයේදී ඒ සඳහා සුවිශේෂ ස්ථානයක් හිමි වී ඇත. ඒ අනුව, මහනුවර යුගයේ දළඳ පූජෝපහාර සඳහා නර්තනය යොදා ගෙන ඇත්තේ කෙසේද දළඳ පෙරහැර ආශ්‍රිත නර්තනයන්ගේ ඇති වූ වෙනස්කම් මොනවාද යන්න සොයා බැලීම පර්යේෂණයේ ප්‍රධාන ගැටුව වේ. එනයින්, මෙම පර්යේෂණය මහනුවර දළඳ මාලිගාව මුලික කර ගනිමින්, එහි වත්පිළිවෙත් සඳහා සම්බන්ධ පාරම්පරික පිරිස්, නර්තන ගුරුකුල මෙන්ම මෙම මානකාව ආශ්‍රිත පර්යේෂණ සිදුකර ඇති පර්යේෂකයන් ඇසුරින් සිදු කෙරේ. පර්යේෂණ අරමුණු ලෙස, දළඳ පූජෝපහාර සඳහා යොදාගත් නර්තනාංග හඳුනාගැනීම, දළඳ මාලිගාවෙන් නර්තනයට ලැබේ ඇති රාජ්‍යය අනුග්‍රහය සහ නර්තනයේ විකාශනයට දළඳ මාලිගාව ආශ්‍රිතව සිදුව ඇති බලපෑම් හඳුනාගනිමින්, ඒවා ලේඛන ගත කිරීම මුලික වේ. විස්තරාත්මක පර්යේෂණයක් ලෙස සිදුකරන මෙහි, පර්යේෂණ විධිනුම ලෙස ක්ෂේත්‍ර නිරික්ෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා, උග්‍ර ලේඛන හා ද්විතීයික මුලාගු පරිගිණනය යොදාගතී. මෙහිදී, ගුණාත්මක හා ප්‍රමාණාත්මක දත්ත අධ්‍යයනය කිරීම සිදුවන බැවින් මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය හාවිත කෙරේ. ඉහත විධිනුම හාවිතයෙන් රස්කරගනු ලබන තොරතුරු නර්තන ඉතිහාසකරණය සම්බන්ධ නායායන්ට අනුව විශ්වේෂණය හා අර්ථකතනය කිරීම සිදු වේ. පර්යේෂණ අන්තර්ගතයෙහි, මහනුවර යුගයේ දළඳ පූජෝපහාර හා සම්බන්ධ ඉතිහාසය ද, ඒ සඳහා යොදා ගත් නර්තනාංග හා ඒවායේ විකාශනය සිදු වී ඇති ආකාරය ද සවිස්තරාත්මකව දැක්වේ. පර්යේෂණ ගැටුවට අදාළව මෙතෙක් සොයාගත් තොරතුරු අනුව මහනුවර යුගයේ දළඳ පූජෝපහාර සඳහා නර්තනය යොදාගත් ප්‍රධානතම අවස්ථාව පෙරහැර මංගලාය ලෙස හඳුනාගත් අතර එහිදී, දළඳ පෙරහැර සඳහා එක් වූ නර්තනාංගයන් රජුගේ සහ පසුකාලීනව දියවින නිළමේවරුන්ගේ රුවිකත්වය මත විවිධ වෙනස්කම් වලට ලක් වී ඇති බව ආනාවරණය විය.

ප්‍රමුඛ පද: දළඳ මාලිගාව, නර්තනාංග, පූජෝපහාර, මහනුවර යුගය, විකාශනය

උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය හෙවත් උඩරට තොවිලයෙහි ගායන, වාද්‍ය සහ
නරතන පිළිබඳ අධ්‍යයනයක්

ච්‍රි. ඩී. එම්. අඩි. වැංචිත්ත

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා පැශ්වාත් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය

විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

tanwaththa@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාව දේශීය ගාන්තිකර්ම සාහිත්‍යයෙහි උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය හෙවත් උඩරට තොවිලයෙහි දක්නට ලැබෙන ගායන, වාද්‍ය සහ නරතන පිළිබඳ අධ්‍යයනය කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අපේක්ෂාවයි. උඩරට ගෙශයට අනුව ගොඩනැගි ඇති මෙම යක් ගාන්තිකර්මය උඩරට සම්ප්‍රදායට අයන් ප්‍රධාන ගාන්තිකර්මය වන, කොහොමාකාරී ගාන්තිකර්මයෙහි ගායන, වාද්‍ය, නරතනයන්ට සාපේක්ෂව වෙනස්කම් රසකින් යුත්ත ය. ඒ අනුව “උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මයට අයන් සුවිශේෂතා මොනවාද?”, උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය, පහතරට සූනියම් ගාන්තිකර්මයෙන් වෙනස් වන්නේ කෙසේද?, කොහොමාකාරී ගාන්තිකර්මය සමඟ මෙම යක් ගාන්තිකර්මය අතර ඇති සමාන අසමානතා මොනවාද?, උඩරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය ජනප්‍රිය නොවීමට බලපෑ හේතු මොනවාද?” යන්න මෙම පර්යේෂණයට අදාළ පර්යේෂණ ගැටලු වේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය යටතේ අධ්‍යයනය කෙරෙන මෙම පර්යේෂණයේදී පාරම්පරික ගාන්තිකර්ම ඇදුරුන් හා විද්‍යාතුන් සමඟ මූලික තොරතුරු සපයා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදුකරන ලදී. එහිදී මන්තොඡ බණ්ඩාර තෙන්නකේන් ඇදුරුතුමා, අවිර තෙන්නකේන් ගුරුතුමා මෙන්ම පලිපාන වෙද ඇදුරුතුමා සමඟ ද සම්මුඛ සාකච්ඡා පවත්වන ලදී. මෙම පර්යේෂණය සඳහා දත්ත එක්ස් කරගැනීමට අන්තර්ජාලය පරිගිලනය කිරීම, විඩියෝ දැරුණ නැරඹීම, ගාස්ත්‍රීය ගුන්ත් පරිගිලනය සඳහා ප්‍රස්තකාල මූලාශ්‍ර හාවිතය මගින් ද දත්ත එක්ස් කිරීම සිදුකර ඇත. උඩරට ප්‍රදේශයේ අන් ගාන්තිකර්මයන්ට සාපේක්ෂව උඩරට තොවිලය ජනප්‍රිය නොවීම සඳහා මෙම ගාන්තිකර්මයේ තිබෙන ප්‍රබලත්වය, වර්තමානයේ පරම්පරා කිහිපයකට පමණක් සීමාවීම, වර්තමාන සමාජය යකුන් පිළිබඳ විශ්වාස නොකිරීම හා එය අවමානයක් කොට සැලැකීම මෙන්ම බටහිර වෙළු ක්‍රමය අනුගමනය කිරීම ඊට සේතු වශයෙන් දැක්විය හැකි ය. උඩරට තොවිලය පහතරට සූනියම් ගාන්තිකර්මය සමඟ සංසන්ද්‍යය කිරීමේදී වාරිතු විධි, ගායනා, නාද මාලා, වාද්‍ය අවස්ථාවන් මෙන්ම නරතන අංයන්හි වෙනස්කම් ගණනාවක් දකිය හැකි ය. මෙහිදී වෙනස්කම් ගණනාවක් දක්නට ලැබුන ද සමානතා ද පවතින හෙයින් එම ගාන්තිකර්මයෙහි දැක්වීමෙන් එය විමර්ශනය කිරීම වඩාත් සුදුසු බව දැක්විය හැකි ය. ඒ අනුව උඩරට සම්ප්‍රදායට අයන් යක් ගාන්තිකර්ම පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගෙනිම්න් එහි අතිත ස්වභාවය සහ වර්තමාන හාවිතය පිළිබඳ මෙම පර්යේෂණය ඔස්සේ නිගමනය කළ හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද : උඩරට, ගායන, තොවිලය, නරතන, වාද්‍ය, සූනියම්

An Analysis of Potentials of Sri Lanka as a Wellness Tourism Destination with Special Reference to Reiki

D.P.C.W. Karunaratne^{1*}, D.A.C.S. Silva¹

¹University of Colombo, Sri Lanka

**shani2003100@yahoo.co.uk*

The importance of finding the balance between the mental and physical components of one's life and the maintenance of emotional well-being is undisputed. Preventing illness and keeping attitudes in check seem to matter for most people. Therefore, ensuring wellness while on holiday has been recognized as one of the key motives for travel. Diverse perspectives have identified wellness tourism as a market with great potential for countries like Sri Lanka. This niche market, at a glance, promises potential. Sri Lanka is already known globally as a unique destination encompassing Ayurveda, yoga, recreation, a hospitable host community, nature, history, heritage, and culture. However, a research gap is waiting to be explored on Sri Lanka's capacity as a Reiki healing tourist destination. In this research, the researcher recognizes the potential of promoting Sri Lanka as a Reiki wellness tourism destination by investigating the tourists' expectations and destination capacity as a successful Reiki healing destination, examining how well the service provider meets the expectations of the wellness tourists by evaluating the post visit feedback. As Reiki is never advertised and therefore, the destination choice is through word of mouth, this study was based on the results derived through the data collection of prominent Reiki masters who kept records of the feedback. Where necessary, when the feedback was vague or insufficient, clarifications were obtained via telephone interviews. The sample is 100 wellness tourists and 3 Reiki centers operating in Sri Lanka. Collected data to be developed into transcripts, analyzed, and then summarized. The findings of this research are expected to contribute to policy-making and strategy development as well as further research.

Keywords: Destination choice, Destination expectations, Reiki, Wellness tourism

Body, Space, and Identity

MRICDS2024- 1009	Embodied Liberation: Exploring Gender Dynamics and Aesthetic Expression in the 'Horon' Dance of Turkey's Black Sea Region <i>Eranda Mahagamage, Meral Erdem</i>
MRICDS2024-1010	Distribution of Anthropometric Characteristics Among Kandyan Dance Practitioners of University of Visual and Performing Arts-Sri Lanka <i>M.K.J.K.B Dharmapriya, P.N. Hettige, R.H Kuruppuge</i>
MRICDS2024-1015	වලනබද්ධ තදනුභ්‍ය සහ එපික් රුග ගෙලිය: නරඹන්නා වෙත කෙරෙන සංවේදනය : පහතරට දරු තැලවිල්ල ඇසුරෙන් <u>බ්‍රීදිනී රසාර</u> <i>Sensation up on the Audience through Kinesthetic Empathy and Epic Theatre: Analysis based on Daru Nelawilla Ritual of Low Country Dance</i>
MRICDS2024- 1021	උඩිරට තරතනය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය: පශ්චාත් යටත් විජිත යුගය ඇසුරෙන් කෙරෙන එතිහාසික සහ තරතන මානවවාග වේදාත්මක අධ්‍යයනයක් සරන්‍යා සහරසිංහ <i>Kandyan Dance and Gender: A Historical and Dance Ethnographical Study in Postcolonial Sri Lanka</i>
MRICDS2024- 1049	තමිශ් පාරම්පරිය ආරංශකින් අழිකියල : මුල්ලෙලත්තේව කොවලන් කුත්තෙහ අධ්‍ය්‍යපාතෙයාකක් කොඩන්න ආයුජ්‍යාල්වරාසා රාක්වෙන්තන් <i>Aesthetics of Tamil Traditional Theatre: A Research Based on Mullaitivu Kovalan Koothu</i>
MRICDS2024- 2038	A Practice-led Research on the Relationship Among Rasa, Somatics, and Ecology in Bharatanatyam <i>S. Mikolai</i>
MRICDS2024- 1061	මලෙයකස් සාන්ස්කින් ඉතළුමායි, මූෂ්‍ය බෙඩිප්පාට්ඩින් කැටු ඉයිර්මත්තින් නම්පික්කෙකකාන්: සාලෙල මාතන් සාන්ස්කු මර්මුම් කාමන් කුත්තු තොටර්පාන ලේරු ආයුජ්‍යා ගෙලවරාස් රජීව <i>Beliefs of Collective Vitality in Body Language, Musical Expression of (Sri Lanka's) Hill Country Ritual: A Research of Sudalai Madan Ritual and Kaman Koothu</i>

MRICDS2024-1009

Embodied Liberation: Exploring Gender Dynamics and Aesthetic Expression in the 'Horon' Dance of Turkey's Black Sea Region

Eranda Mahagamage^{1*}, Meral Erdem¹

¹Istanbul Medeniyet University, Turkey

^{*}erandamahagamage@gmail.com

The relationship between dance and gender identity is characterized by tension, particularly evident in the historical dichotomy between male and female expressions within the realm of dance. This phenomenon transcends geographical boundaries, manifesting as a pervasive feature in both Eastern and Western cultural contexts. The categorization of dance into male and female domains is intricately tied to corporeal attributes, with a pronounced emphasis on bodily forms and movement patterns. This delineation is notably conspicuous in traditional dance forms. The gendered division inherent in dance practices contributes to societal gender distinctions and fosters stereotypical perceptions. Traditional dances, in particular, serve as prominent arenas where these gender-specific divisions are accentuated through nuanced choreographic elements, thereby contributing to the perpetuation of societal norms and expectations. The embodiment of gender roles is pronounced through nuanced choreographic elements, thereby contributing to the perpetuation of societal norms and expectations. The separation of dance into distinct male and female characteristics frequently leads to the objectification of women within the dance context. The 'Horon' dance in Turkey stands out in this context as a distinctive anomaly. Unlike conventional dance forms, 'Horon' does not adhere to the customary male-female dichotomy. During 'Horon' performances, the body does not conform to traditional gendered shapes, challenging established norms and offering an alternative perspective on gender expression within the realm of dance. This study examines the influence of 'Horon' on gender dynamics in Turkish society, exploring its potential as an illustrative case in elucidating the interplay between aesthetics and gender politics. The study aims to interpret the aesthetic discourse of the 'Horon' dance within the framework of theories such as Judith Butler's Performativity, offering insights into the intersection of aesthetics, feminism, and gender. Methodologically, the research will employ a literature review and content analysis to scrutinize and derive meaning from the gathered data.

Keywords: Aesthetics, Dance, Gender, Horon, Objectification,

Distribution of Anthropometric Characteristics Among Kandyan Dance Practitioners of University of Visual and Performing Arts-Sri Lanka

M.K.J.K.B. Dharmapriya ^{1*}, P.N. Hettige ², R.H. Kuruppuge ³

¹ Department of Musculoskeletal Sciences, University Hospital General Sir John Kothalwala Defense University

² Department of Dance Science, International Institute of Life Science

³ Department of Operational Management, Faculty of Management, University of Peradeniya

jenadpst@gmail.com

Anthropometric characteristics are distributed in a unique way among sports players and other physical activity practitioners according to their training and nutrition regimes. Traditional Kandyan dancing is a performing art practiced in Sri Lanka in both professional and recreational aspects. This study was designed to determine the distribution of several anthropometric characteristics among undergraduate Kandyan dance practitioners of the University of Visual and Performing Arts. This was a descriptive cross-sectional study using 85 subjects of both genders in several educational levels. Informed consent was taken after the explanation of the data collection procedure. Socio-demographic characteristics and data on dance practice/training were collected using interviewer-administered questionnaires, which were validated in the pilot study. Hip circumference, waist circumference, height, and body weight (BW) were calculated using standard methods. Body mass index (BMI) and waist-to-hip ratio (WHR) were calculated from those values. Fat percentage (PF) was calculated using the skin fold thickness method. From that value, lean body percentage (LBP), lean body mass and fat mass were calculated. There were 60 females and 25 males in sample (21 to 30 years). The height was 1.57+0.1m, BW was 49.1+8.6kg, BMI was 20.1+3.7kg/m², WHR was 0.78+0.07, PF was 19.90+9.49% and LBP was 79.79+9.45% among the population. In 95% confidence interval, when considering the whole population, BW showed significant correlations with age, years of dance practice and training hours per day. And LBP showed a significant correlation with training hours per day. In male subjects, BW showed correlations with age and years of dance practice. BMI, PF and LBP showed a significant correlation with training days per week ($p<0.05$). Selected anthropometric characteristics were distributed within the healthy range among Kandyan dance practitioners. Further several attributes of their training regime may have effects on the distribution of anthropometric characteristics.

Keywords: Anthropometric characteristics, Body mass index, Fat percentage, Kandyan dance, Lean body percentage, Waist to hip ratio

වලනබද්ධ තදනුභ්‍යතිය සහ එපික් රුග ගෙළිය තරඹන්නා වෙත කෙරෙන
සංවේදනය: පහතරට දරු තැලවිල්ල ඇපුරෙන්

බුද්ධිනී රසාරා

ප්‍රාසාංගික කලා අධ්‍යනාංශය, ශ්‍රීපාලි මණ්ඩපය, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
buddrasara@gmail.com

පහතරට තරතන සම්පූජ්‍යයෙහි පැවැත්වෙන රට යකුම හෙවත් රිද්දියාගය නමැති ගාන්තිකරමයේ “දරු තැලවිල්ල” නාට්‍යමය අවස්ථාව පිළිබඳ තායායන්මක සහ තැනැනාන්මක අධ්‍යයනයක් සිදු කිරීම මේ පර්යේෂණයෙහි මූල්‍ය අරමුණකි. බරවෝල්ටේ බෙජ්ට්ටේගේ එපික් රුග ගෙළිය සහ බියෝඩා ස්ක්ලාර විසින් හඳුන්වා දෙන ලද වලන බද්ධ තදනුභ්‍යතිය (Kinesthetic Empathy) යන තායායන් ද්විත්වය මේ පර්යේෂණය සඳහා පාදක කරගැනෙයි. වලන බද්ධ තදනුභ්‍යතිය යනු වෙනත් පුද්ගලයක් ගිරිර වලනයක් විදිමෙන් සහ ගාරිරික අත්දැකීමක් හේතුවෙන් තමන්ගේ ගිරිරයට ඒ මොහොතේ ද සංවේදී වන අත්දැකීමක් හෝ හැඳිම් සම්ඳායක් හෙවත් කම්පනයමය තත්ත්වයකි. යම් තරතනයක් වේ ද, අපට ඇයින් දැක රසවිදිය හැකි වුවත් එය මූලික වශයෙන් වලන බද්ධ කලාවක් බව ඇන් බේලි විසින් සඳහන් කොට ඇත. බෙජ්ට්ටේගේ එපික් රුග ගෙළිය යනු ප්‍රේක්ෂකයා ඇළානනයට පත් කරනු ලබන ක්‍රියාවලියක් මෙන් ම ඇළානනයේ සහ ක්‍රියාකාරී වූ ද තත්ත්වයක් කරා රැගෙන යාමකි. වලන බද්ධ තදනුභ්‍යතිය ඒ මොහොතේ දිසිදු වී අවසන් වනු ඇත. එහෙන් බෙජ්ට්ටේගේ එපික් රුග රීතියට අනුව රාගය අවසන් වූ පසු ප්‍රේක්ෂකයා නැවත පියවි සිහියට පැමිණීමක් සිදු වේ. කිසියම් පුද්ගලයක් වරිතයක අභ්‍යන්තරයට ප්‍රේක්ෂකයා පිවිසීම පිළිබඳ විශ්වාසයක් ඔහු කෙරේ පැවැතියේ නැත. ආවේග වීම පිළිබඳ රුග සංකල්පය ඔහු බැහැර කළ අතර ආවේග වීම වෙනුවට ප්‍රේක්ෂකයා බුද්ධිමත් ලෙස ඒ හැසිරීම පිළිබඳ මතා අවබෝධයක් යුතු ව අවස්ථානුකූල ව මත හැඳිම් ඉදිරිපත් කළ යුතු ය යන මතය දරමින් මෙය ඉදිරිපත් කර ඇත. පර්යේෂණය ක්‍රමවේදයේ දි මූලික වශයෙන් අහමු ලෙස තෝරාගනු ලබන තරඹන්නන් සහ අදුරන් සොයා ගොස් ඔවුන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා සිදු කිරීමෙන් දැන් රස් කරගැනෙයි. ස්ථාන කිහිපයක පැවැති රට යකුම යාග මේ සඳහා පාදක කරගනු ලැබේ. වලනබද්ධ තදනුභ්‍යතිය සහ එපික් රුග ගෙළිය යන තායායන්මක ප්‍රවේශ ද්විත්වය ප්‍රේක්ෂක මධුල්ල දෙසට හාරුවීමේ දී ඔවුනට සංවේදනය වන ආකාරය එක ම විධික්‍රමයක් ද? නැත හොත් විසංවාදී ද? යන්නත් තරක කරනු ලැබේ. එපික් රුග ගෙළියෙහි පවතින්නේ නාට්‍යමය අරමුණකි. “දරු තැලවිල්ල” නාට්‍යමය ජවනිකාවෙහි පවතින්නේ අන්වාරාන්මක, හක්තිය පදනම් කරගන් අරමුණක් වුවත් එහි පවතින නාට්‍යමය අරමුණ වෙනස් වන්නේ නැත. ඒ පවතිනිකාව විනිවිද බැලීමට ප්‍රායෝගිකන්වය පදනම් වූ තායායක් ලෙස බරවල් බෙජ්ට්ටේගේ එපික් රුග ගෙළිය හාවිත කරනු ඇත. ඒ අනුව එපික් රුග ගෙළියත් “දරු තැලවිල්ල” අතර අරමුණු වෙනස් වුවත් අපගේ පර්යේෂණයන් එපික් රුග ගෙළිය අන්තර්ගත විධික්‍රමය හාවිත කරමින් “දරු තැලවිල්ල” පර්යේෂණයන්මක විශ්ලේෂණයකට ලක් කිරීම අපේක්ෂාවයි.

ප්‍රමුඛ පද: එපික් රුග ගෙළිය, වලනබද්ධ තදනුභ්‍යතිය, දරු තැලවිල්ල, රට යකුම, සුක්ෂ්ම වලන

උඩරට නර්තනය සහ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය:
පශ්චාත් යටත් විජිත යුගය ඇසුරෙන් කෙරෙන එත්හාසික සහ නර්තන
මානවවාග වේදාත්මක අධ්‍යයනයක්

සරනාය සතරසිංහ
සෙන්දරය කලා විශ්වවිද්‍යාලය
saranyasatharasingha99@gmail.com

පශ්චාත් යටත්විජිත යුගය උඩරට නර්තන කලාව සම්බන්ධයෙන් වැදගත් සංදිස්ථානමය අවධියකි. මෙම පරෝශණය මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ පශ්චාත් යටත්විජිත යුගයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය සහ සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තනය අතර ඇති සංකීරණ සම්බන්ධය පිළිබඳ ගැඹුරින් අධ්‍යයනය කෙරේ. මුල්කාලීනව පුරුෂ මූලික නර්තන ක්‍රමයක් ලෙසත් ස්ත්‍රීය විෂය හි ගරහිත විද්‍යාවක් ලෙසත් හඳුනාගත හැකි උඩරට නර්තනය, පශ්චාත් යටත් විජිත සමය වන විට ස්ත්‍රී පුරුෂ සම්භාවනාවක් ලෙස සමාජය හි ප්‍රවලිත වන්නට විය. එහිදී පශ්චාත් යටත් විජිත සමාජ වෙනස්කම් සහ සංස්කෘතික ගතිකන්වයන් උඩරට නර්තනයේ ස්ත්‍රී පුරුෂ ඩුම්කාවන්ට සහ නිරූපණයන්ට බලපෑවේ කෙසේද යන්න මෙම පරෝශණයට මුල් වූ ගැටලුවයි. යටත්විජිත බලපෑම සහ ඉන් පසු යුගයේ සංස්කෘතික ප්‍රතිපත්ති මත සාම්ප්‍රදායික උඩරට නර්තනයේ දියානතිය මෙන්ම සමාජ තන්වයේ වෙනස් වීම හඳුනාගැනීම මෙම පරෝශණයේ මූලික අරමුණයි. මෙම පරෝශණය සඳහා ගුණාත්මක පරෝශණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කෙරේ. ඒ අනුව ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ විස්තිරණ සහිත්‍යය විමර්ශනය මගින් පශ්චාත් යටත්විජිත යුගයේ නර්තන කලාව පිළිබඳව කරුණු අනාවරණය කර ගන්නා ලද අතර එත්හාසික විශ්ලේෂණ, සහ ක්ෂේත්‍රයේ ප්‍රවීණයන් සමඟ පවත්වන සම්මුඛ සාකච්ඡා දත්ත රස් කිරීමේදී හාටි කෙරේ. පශ්චාත් යටත්විජිත නායාය, යටත්විජිත රාගවිනායාසය සහ ජාතිකවාදය යන නායායන් යොදාගැනීමින් දත්ත අර්ථකථනය කිරීමෙන් නිගමනයන්ට එළඟී. යටත්විජිත යුගයෙන් පසුව ඇති වූ නව සංස්කෘතික ප්‍රවාහයේ බලපෑම උඩරට නර්තනයේ එතෙක් පැවති පුරුෂ ආකෘතිය සහ එහි ප්‍රකාශනය කෙරෙහි ද නව ස්ත්‍රී ආකෘතියක් කෙරෙහි ද සංස්කෘත බලපා ඇත. ඒ ඔස්සේ මෙතෙක් උඩරට නර්තනයේ පැවති වලන සහ අරථ ප්‍රකාශනයන්ට වෙනස් නවය ස්ත්‍රී පුරුෂ නර්තන ආකෘතියක් සමාජගත වූ අතර එය පොදු සමාජ පිළිගැනීම සහ දිර්ස කාලයක් පැවතිම මත සම්ප්‍රදායක් ලෙස සමාජයෙහි ස්ථාපිත වූ බව මෙම පරෝශණයෙන් නිගමනය කෙරේ. එමෙන්ම යටත්විජිතවාදය හමුවේ සාම්ප්‍රදායික නර්තනයන්ගේ ඔරුත්තු දීම් හැකියාව සහ අනුවර්තනය විමේ හැකියාව පිළිබඳ පුළුල් අධ්‍යයනයක් මෙන්ම ඇගයීමක් මෙම පරෝශණය මගින් ලබාදිය හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද: උඩරට නර්තනය, පශ්චාත් යටත්විජිත යුගය, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, සංස්කෘතික අනායතාව, ප්‍රතිනිර්මාණය, නව සම්ප්‍රදායික ආකෘතින්

MRICDS2024-1049

**தமிழ் பாரம்பரிய அரங்கின் அழகியல் : மூல்லைத்தீவு கோவலன்
கூத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஆய்வு**

செல்வராசா ராகவேந்தன்
ரவர் நாடகப் பாடசாலை யாழிப்பாணம்
sventhan123@gmail.com

ஈழத்தின் பாரம்பரிய கூத்துக்கள் ஆடல் மற்றும் பாடலை பிரதான மூலகங்களாகக் கொண்ட ஆற்றுகை வடிவங்களாகும். பிரதேச அடிப்படையில் வெவ்வேறு மோடிகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை வடமோடி, தென்மோடி, வடபாங்கு, தென்பாங்கு, வாசகப்பா, காத்தவராஜன், கோவலன் கூத்து, வசந்தன்கூத்து, மகிடிக்கூத்து என பல வகையானவை. இதில் மூல்லைத்தீவு பிரதேசத்தின் தனித்துவாமான ஆற்றுகை வடிவமே கோவலன் கூத்தாகும். இக் கூத்து கோவலன் கண்ணகியினுடைய தொண்மவியல் கணதயுடன் தொடர்புடையது. வட்டக்களரி என்ற ஆற்றுகைவெளியிலே இன்று வரை ஆற்றுகை செய்யப்பட்டுவருகிறது. இந்த ஆய்வில் கோவலன் கூத்தின் ஆடல் சார்ந்த அழகியலே நோக்கப்படுகிறது. ஆற்றுகைக் கலைகளின் மிக முக்கியமான அம்சமே அழகியலாகும். அது ஆற்றுகையின் போது பல வழிகளில் வெளிப்படும் கோவலன் கூத்தின் அழகியலும் ஆடல் பாடலேயாகும். ஆடல் பாடல் என்ற அரங்க மூலகங்களின் ஊடாட்டமே இந்த ஆய்வின் பிரச்சினையாக உள்ளது. கோவலன் கூத்தின் தனித்துவமான ஆடல்கோலங்கள் எவை? ஆடலில் அழகியல் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது? ஆடல், பாடல் மக்கள் மத்தியில் எப்படியான ஊடாட்டத்துக்கிணைக் கொண்டுள்ளது? என்பன ஆய்வு வினாக்களாகும். ஆடலின் அழகியலைக் வெளிக்கொணர்தல், ஆடல் கோலங்கள் ஆவணப்படுத்தல், ஆடல் மற்றும் பாடல் மக்களுடன் ஊடாடிக் கொள்ளும் முறைமையினைக் கண்டறிதல் என்பன இந்த ஆய்வின் நோக்கங்களாகும். இவ் ஆய்வு பண்புசார் முறையியலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முதலாம் நிலைத்தரவுகளைப் பெற களாய்வு மற்றும் நேர்காணல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதற்கு இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளான இலக்கியங்கள் வலுச்சேர்க்கிறது. இந்த ஆய்வானது நெறியாளர்கள் மற்றும் நடன அமைப்பாளர்களுக்கும் பயனுடையதாக அமையும். அத்துடன் தமிழர் பாரம்பரிய அரங்குகளில் சக்திமிக்க மூலகமாகவே ஆடல் காணப்படுகிறது. அதனை பிற அரங்குகளில் பிரயோகிக்கின்ற போது அதன் அழகியலை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும் என இந்த ஆய்வு பரிந்துரைசெய்கிறது.

திறவுச் செற்கள் : ஆடல், அழகியல், கூத்து, ஊடாட்டம்

MRICDS2024-2038

A Practice-led Research on the Relationship Among Rasa, Somatics, and Ecology in Bharatanatyam

S. Mikolai

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,

University of Peradeniya, Sri Lanka

saramikolai.pgihs@gmail.com

Cultural practices often function as knowledge repositories and ecological insights, and the relationship between humans and nature is depicted in various cultural practices, including dance. People and nature have been subject to colonization in a simultaneous process, and the origin of Bharatanatyam, Sadirattam, is known to have been a target of 19th-century colonial abolishment. This study attends to the relationship between dance and ecology and investigates how Bharatanatyam contains and embodies ecological knowledge and implications on a human-nature relationship. It proposes rasa (Indian concept of emotional affect) to be an emotive space between dancer and audience (as predominantly suggested) and a space between dancer and spatial surroundings through a somatic approach. While past research has dealt with ecological perspectives in South Asian textual sources and some Western contemporary dance practitioners explore the relationship between somatics and ecology, this study engages with a postcolonial context of a practice not deriving from a Western artistic lineage, highlighting its complicated background as a re-invented form categorized between modern notions of classical and traditional, while continuously denied acknowledgment in its potential for contemporary reflection and significance. The research analyses depictions of a multiplicity of living beings and the embodied deification of nature in Bharatanatyam and asks how these might provide alternate ecological insights, further examining their relevance to contemporary experience and discourse. The data is collected through contextualizing critical theory in relation to the subject, incorporating decolonial methodologies, as well as speculative practice-led explorations of chosen dance items of the repertoire. The latter focuses on two distinct situations: imaginative environment as an embodied site through storytelling (Natya and Nritya) and dancing in a tangible environment outside studio or stage architectures. To contextualize my own position as a practitioner, the research examines the interrelations of the dance context among India, Sri Lanka, and the diaspora.

Keywords: Bharatnatyam, Dance, Ecology, Rasa, Somatics

**மலையகச் சடங்கின் உடல்மொழி, இசை வெளிப்பாட்டின் கூட்டு
உயிர்மத்தின் நம்பிக்கைகள்: சுடலை மாடன் சடங்கு மற்றும் காமன்
கூத்து தொடர்பான ஓர் ஆய்வு**

செல்வராஜ் ரஜீவ்

மனிதப் பண்பியல் மற்றும் சமூக விஞ்ஞானக் கற்கைகளுக்கான பட்ட மேற்படிப்பு
நிறுவனம். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் - இலங்கை
rajeeewde@gmail.com

இந்த ஆய்வானது மலையகத்தின் கண்டி மாவட்டத்தின் ஆகலை மற்றும் கந்தக்கட்டிய போன்ற பிரதேசங்களில் இன்றும் உயிர்ப்போடு காணப்படும் சுடலைமாடன் வில்லடிச்சடங்கு, காமன் கூத்து ஆகிய சடங்குகளின் உடல் அசைவு, அது உணர்த்தும் மொழி என்பன 200 வருட காலமாக மக்கள் நம்பிக்கையின் இருப்பாக எவ்வாறு தக்கவைத்திருக்கின்றார்கள் என்பது தொடர்பாக நோக்கப்படுகிறது. மலையகச் சடங்குகளின் வெளிப்பாடு மக்களின் கூட்டு உயிர்மத் தொழிற்பாட்டின் ஒரு அங்கம் என்பதை மானுடவியல் நோக்கில் ஆவணப்படுத்துதல் இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும். பாரம்பரிய இசை, உடல் மொழி வெளிப்படுத்தும் அருவம் நம்பிக்கையின் புலக்காட்சித் தன்மை, அம்மக்களின் அகக்காட்சித் தன்மைகளின் ஊடாக மலையக மக்களின் உளவியல், குறியீட்டியல் என்பன கூட்டு உயிர்மத் தொழிற்பாட்டின் வெளிப்பாடே என்பதனை இவ்வாய்வு அடையாளம் கண்டுள்ளது. இத்தகைய பழமை மரபுகளின் கட்டமைப்பு நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடுகளை உலகரியச் செய்வதே இவ்வாய்வின் பயணாகும். பல தலைமுறைகள் கடந்து இருப்பினும் மலையக மக்களின் நம்பிக்கையில் உடல்மொழித் தருகின்ற அனுபவம் ஆள்மேற்கொள்ளல் (கலையாடுதல், சாமியாடுதல்) சாத்தியமா என்பது இவ்வாய்வின் பிரச்சினையாக உள்ளது. இவ் ஆள்மேற்கொள்ளல் மக்கள் நம்பிக்கையில் தொடரப்படும் ஒருக்கறூரா என்பதே இவ்வாய்வின் வினாவாகும். இசை, லயம், தாளம் என்பன உடல் மொழிகளுக்குள்ளாக தன்னை அடையாளம் காட்டுகின்றதா? அல்லது பரம்பரை கடத்துகின்ற இயங்குநிலையா? என்பனவாகும். இவ்வாய்வு பண்புசார் முறையியலை பிரயோகித்து மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இதற்கான தரவுகள் சடங்கினை மேற்கொள்பவர், சடங்கினை வழிநடாத்துபவர் (மாஸ்ட்டர்) ஆகியோரிடம் செவ்வி மூலம் பெறப்பட்டது. ஆய்வு எல்லை கண்டி மாவட்ட ஆகலைத் தோட்ட மடகல பிரிவு மற்றும் கந்நதக்கட்டிய பிரதேசத்தை மையப்படுத்தியுள்ளது. கூட்டு உயிர்மத்துமத்தொழிற்பாடு மற்றும் அம்மக்களின் கூட்டு நம்பிக்கை என்பன கடவுளர் மனிதரோடு கொள்ளும் உறவும் மற்றும் மனிதர் கடவுளரோடு இணைக்கும் வெளியே இக்கலை சடங்குகளின் கூறாகின்றது.

திறுச்சொல்: சடங்கு, கூட்டுஉயிர்மத், உடல்மொழி, அக புலக்காட்சி, ஆள்மேற்கொள்ளல்

Historical and Literary Evidence on Dance

MRICDS2024-1001	<p>සිහළවත්පුපකරණයේ බණ කථාවලින් පිළිබඳ කෙරෙන අනුරාධපුර සමයේ සමාජසංස්කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක් ඒ.ඒ.ඒ. ස්වින් නිමෙෂ ජයසේකර <i>An Investigative Study of the Socio-Culture Setting of the Anuradhapura Period as Reflected in the Sermons of Sihalavatthupakarana</i></p>
MRICDS2024-1033	<p>An Investigative Study of the Current Status of Behavior and Religious Beliefs Around the Ottappuwa Sri Vishnu Maha Temple in Anuradhapura, Sri Lanka B.M.C Madhusanka Bandara, D.M.T.U.K. Dissanayaka, Narangamuwe Sudhamma Thero</p>
MRICDS2024-2005	<p>සම්භාව්‍ය ගදු-පදා කෘතින්හි නර්තන සාධක පිළිබඳ තායායාත්මක හා දාරුණික විමර්ශනයක්: තෝරා ගත් කෘති ඇසුරින් W.M.N.D ප්‍රත්පාංචලි <i>A Theoretical and Philosophical Investigation of the Evidence of Dance in Classical Prose-Poem: A Study based on Selected Works</i></p>
MRICDS2024-1018	<p>නර්තන කලාවේ දැක්‍රියා සන්නිවේදන විටිනාකම ඡ්‍යාරුප ශිල්පය මහින් ප්‍රතිනිර්මාණය සඳහා ඇති ගක්‍රතාව පිළිබඳ අධ්‍යයනයක් දිජ්නිකා අමේසිංහ <i>A Study of the Feasibility of Reconstructing the values of Visual Communication of Dance using Photography</i></p>
MRICDS2024-2035	<p>කවියේ අභිවහනමය ගක්‍රතාව මත් කරගැනීම: දේශීය අභිවහන කවි සම්ප්‍රදායන් ඇසුරින් කෙරෙන අධ්‍යයනයක් ආර්. රාජපක්ෂ <i>Uncovering the Performative Potential of Poetry: A Study of Local Performance Poetry Traditions</i></p>

MRICDS2024-1001

සිහළවත්පුළුපකරණයේ බණ කථාවලින් පිළිබිමු කෙරෙන අනුරාධපුර සමයේ
සමාජසංස්කෘතිය පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යායනයක්

උච්චිත් නිමේෂ ජයසේකර
ඉතිහාසය හා පුරාවිද්‍යා අධ්‍යායනාංශය, සමාජ විද්‍යා පියාය,
කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.
sachithnimesha805@gmail.com

මහින්දාගමනය සමඟ ලාංකේය සමාජසංස්කෘතියේ වෙනසක් ඇති විය. එනම් උගත් සමාජය සාහිත්‍ය කෘති රචනා කිරීම ආරම්භ කළේ ය. එමෙහි රචනා කරන ලද කෘති අතර බණකථා සාහිත්‍යය ලාංකේය සිහළවත් සමාජයක් ගත්තේ ය. සිහළවත් ගබඳ කේරේයට අනුව බණකථා යනු බුදු දහමේ සඳහන් කථා හෝ රේට සම්බන්ධ කථා ලෙස හැඳින්වීය හැකි ය. මේ බණකථාවල මූල්‍ය අරමුණ වූයේ බුදුධහමේ ඉගන්වීම් ආගුයෙන් ජීවිතාවබේදයක් හා යහපත් සමාජයක් උදෙසා ධර්මෝපදේශයක් ලබා දීම විය. මේ සඳහා රචනයා අතීත සමාජයේ විශේෂ සිද්ධීම් හා අද්දුකීම් පෙරදැර කරගන්නා බැවින් සමකාලීන සමාජය තොරතුරු රාජියක් මේ බණකථාවල අන්තර්ගත ව ඇත. ඒ නිසා මේ බණකථා සාහිත්‍යයෙන් පිළිබිමු කෙරෙන අනුරාධපුර රාජා සමයේ සමාජසංස්කෘතියේ ස්වාධාවය කවරාකාර ද? යන්න පිළිබඳ අධ්‍යායනය කිරීම පරියේෂණ ගැවැලුව වූ අතර බණකථා සාහිත්‍යය හා අනුරාධපුර සමයේ සමාජසංස්කෘතිය පිළිබඳ හඳුනාගැනීම මෙහි මුලික අරමුණ විය. මේ සඳහා භාවිත අධ්‍යායන ක්‍රමවේදය වූයේ ගණනාත්මක දත්ත රස් කිරීම යටතේ සිහළවත්පුළුපකරණය, මහාවැංශය වැනි ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය හා ලංකා ඉතිහාසය වැනි ද්විතීයික මූලාශ්‍රය මෙන් ම පුස්තකාලය භාවිත කරමින් පරියේෂණයට අදාළ දත්ත සංසන්දහාත්මක අධ්‍යායනයකින් යුතු ව ඉදිරිපත් කිරීමයි. එහි දී මේ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය මුලික කරගනීමින් අනුරාධපුර සමයේ සමාජසංස්කෘතිය පිළිබඳ අධ්‍යායනය කළ හැකි විය. උදාහරණ ලෙස අනුරාධපුර සමාජයේ කුල ක්‍රමය පදනම් ව විවාහ ක්‍රම පැවැති බවට හර්තාලිස්ගේ කථා වස්තුවෙන් ද, ආර්ථිකය පිළිබඳ පිණ්ඩාත විශ්වාසීය කථා වස්තුවෙන් ද, සමාජ සංවිධානය පිළිබඳ මෙහි අන්තර්ගත බණකථා ආගුයෙන් ද විමර්ශනය කරගත හැකි විය. එනම් සමාජ සංවිධානයන්, දේශපාලනික වශයෙන් අනුරාධපුර සමයේ පැවැති පාලන තන්තුය හා ආගමික ස්වරුපය මෙන් ම සමාජ පද්ධතියෙහි පැවැති පවුල් ඒකකයේ අන්තර සම්බන්ධතා මෙන් ම වාරිතුවාරිතු පිළිබඳ හඳුනාගත හැකි විය. තවද, අනුරාධපුර සමාජයේ ආභාර පරිභේදන රටාව මෙන් ම ජනීවිතය හා හික්ම් ජීවිතය පිළිබඳ තොරතුරු රාජියක් මේ අධ්‍යායනයෙන් අනාවරණය කරගත හැකි විය. එමෙහි ගත්ත් විට සිහළවත්පුළුපකරණය නම් බණ කථා සංග්‍රහය අධ්‍යායනය කිරීමෙන් අනුරාධපුර සමයේ ජීවත් වූ මිනිසුන්ගේ ජීවිත විශ්වාස සහ අන්තර්ත්‍යා පිළිබඳ මනා අවබෝධයක් ලැබෙන අතර ම එකල සමාජසංස්කෘතිය පිළිබඳ අවබෝධයක් ද ලැබෙයි. ඒ තොරතුරු වර්තමාන සමාජයට ලබා දීමට මේ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යායනය මහින් හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: අනුරාධපුර සමය, බණ කථා, සමාජසංස්කෘතිය, සිහළවත්පුළුව

MRICDS2024-1033

An Investigative Study of the Current Status of Behavior and Religious Beliefs Around the Ottappuwa Sri Vishnu Maha Temple in Anuradhapura, Sri Lanka

B.M.C.M. Bandara^{1*}, D.M.T.U.K Dissanayake², Rev. Narangamuwe Sudhamma²

¹Department of Humanities Studies, University of Rajarata, Sri Lanka

²Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,

University of Peradeniya, Sri Lanka

*madusankabandaranayake42@gmail.com

The ancient intangible heritage of the entire human race can be identified by studying folk literature in Sri Lankan history. Since time immemorial, man has become a pyramid of collective wisdom built through systematic thinking. Folk religion, a significant part of folk culture, can be recognized as a set of beliefs and beliefs born in each culture and passed down from generation to generation. Such is the love and religious faith in Lord Vishnu among the deities who protect Lanka. There are various religious beliefs and practices centered on Lord Vishnu in society. A religious belief is a system of beliefs and practices in every society that influences social action. The primary problem of this research is to study the current facet of behavior and religious beliefs related to 'Sri Vishnu Maha Vihara.' The primary objective of this study is to identify the form and characteristics of behavior and religious beliefs related to the Vishnu temple in the current social change process. For this research, the site of Sri Vishnu Maha Vihara, located in the 'Oththappuwa' area of 'Galadivulvewa' in Anuradhapura District, was centered as the study area. As a research method, data was collected using the participatory observation method under the qualitative data collection research method. The questionnaire method and the interview method were basically used there. This research has been done through a selected random sample and data analysis based on fifteen data contributors, including devotees who visited the temple grounds, traders, and priests of the temple grounds. All contributors agree that, through the sacrifices made by Lord Vishnu, rains fall from time to time, crops grow, and pastures become fertile. Villagers believe that the power of Lord Vishnu can solve all the troubles of the local people who strictly adhere to the beliefs of God. Also, by worshiping Lord Vishnu, they developed intense devotion towards God and got tangible results for many of their problems. Accordingly, the conclusion that can be reached in this research is that although these religious beliefs have changed in modern society, even though religious practices have undergone some changes since the past, there is a strong belief in God's help and behavior patterns among those people.

Keywords: Commercialization, Devotees, Folklore, Local Deities, Lord Vishnu

MRICDS2024-2005

සම්භාව්‍ය ගදු-පදා කෘතීන්හි නර්තන සාධක පිළිබඳ ත්‍යාගාත්මක හා දාරුණික විමර්ශනයක්: තෝරා ගත් කෘතී ඇසුරින්

W.M.N.D පුෂ්පාජලි

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා පැශ්වාත් උපාධි ආයතනය,

පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

nadeekawijesekara7868@gmail.com

පොලොන්නරු යුගයේ සිට මහනුවර යුගය දක්වා බොද්ධාගම සමාජගත කිරීම සඳහා ලියවුණ සම්භාව්‍ය ගදු-පදා කෘතීහි වෙති. අදාළන නර්තන කලාව විකාශනය විමේ දී එතිහාසික යුගයන්හි පැවති නර්තන කලාවේ අංගහාර, රෝග වස්ත්‍රාහරණ, විවිධ නර්තන සම්පූදායන්, අංග රවනා තුම කෙසේ පැවතුණි ද? යන්න අධ්‍යනය කිරීම මේ පර්යේෂණයේ මුළු අරමුණයි. සම්භාව්‍ය කෘතීන්හි අන්තර්ගත නර්තන සාධක ත්‍යාගාත්මක හා දාරුණික ප්‍රවේශ බිස්සේ විමර්ශනය කිරීමෙන් පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ගොඩ නැහි ඇත. මේ අධ්‍යයනයේ දී ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක ක්‍රම ඒකාබද්ධ කරන මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදයක් හාවිත වේ. සම්භාව්‍ය ගදු-පදා සාහිත්‍ය පරිශිලනයේ දී නර්තන කලාවේ අන්තර්ගත තොරතුරු රසක් හමු පුවත් එවත් තොරතුරු නර්තන කලාවේ එතිහාසික පසුබිම අධ්‍යයනයේ දී යොදාගෙන ඇත්තේ අල්ප ප්‍රමාණයකි. නර්තන කලාවේ දිගාන්තය අධ්‍යනයේ දී හමු වූ මේ තිබූස පිරිම සඳහා මේ පර්යේෂණයට සිත් යොමු කළේමි. සද්ධර්මරත්නාවලියේ සඳහන් වන උග්‍රසේන සිටු පුත්තුගේ කතා වස්තුවේ සඳහන් පරිදි "එක ද්‍රිසක් කුඩායේ නටන එකකුගේ දුවක් තුන දුඩු අගකදී නටන එකක් ශිල්ප බලයෙන් උඩ අහසේ සකමනුත් කෙරෙයි; නටයි; ගිත් කියයි." සාධකයට අනුව දඩදේණි යුගයේ නර්තන කලාව කුල පරම්පරාවන්ට නතු ව තිබු බව, ස්ත්‍රීන් නර්තනයේ යෙදීම, දේශීය නර්තන සම්පූදායේ අදාළනයේ දක්නට තොලුබන තර්තන සම්පූදායක් තිබු බව, එය වින සාධකය් සම්පූදාය අනුදත් නර්තන සම්පූදායක් බව විමසා බැලැය හැකි ය. එතිහාසික රාජධානී සමයන්හි දී සිදු වූ දේශපාලනික තත්ත්ව හේතුවෙන් නර්තන කලාව පැවතියේ කෙසේ ද? යන්න පර්යේෂණ කාර්යයේ දී මතු වූ ගැටුලුව වන්නේ ය. මේ සඳහා ද්විතීය මුලාගුරු යටතේ දත්ත රස් කෙරෙයි. පර්යේෂණ කාර්යයේ දී තෝරාගත් සම්භාව්‍ය ගදු හා පදා කෘතී උපයුක්ත කරගනු ලැබේ. අමාවතුර, සද්ධර්මාල-කාර්ය, සද්ධර්මරත්නාවලිය, ධර්මපුද්ධිපිකාව, පන්සියපනාස් ජාතක පොත ගදු කෘතී ලෙසන්, ක්වේසිලිම්, ගුත්තිලය හා සංදේශ කාව්‍ය පදා කෘතී ලෙසන් යොදාගැනීය. ස්ත්‍රීවාදය, මාක්ස්වාදය, කුලවාදය, දනපතිවාදය ආදී ප්‍රවලිත ව පවතින වාදයන්ට අනුව නර්තන කලාව ගොඩ නැහි තිබුණි ද? විමසා බැලෙන කාරණයකි. මේ පර්යේෂණය අධ්‍යාපනික විෂය කරුණු සම්පාදනයේ දී, නර්තන කලාවේ එතිහාසික පසුබිම පිළිබඳ නිවැරදි විෂය සංඛ්‍යා ගොඩ නැහිමට අධ්‍යාපනයන්ට ප්‍රයෝගනවත් වනු ඇත. පර්යේෂකයන්ට ඉදිරි පර්යේෂණ කටයුතු සඳහා මේ පර්යේෂණයෙන් සාධනය කරගත් කරුණු උපයෝගී වනු ඇත.

ප්‍රමුඛ පද: දරුණිය, නර්තනය, ත්‍යාග, සම්භාව්‍ය ගදු-පදා, සාධක

නර්තන කළාවේ දායා සන්නිවේදන විවිනාකම් ජායාරූප ශිල්පය මහින්
ප්‍රතිනිර්මාණය සඳහා ඇති ගකුතාව පිළිබඳ අධ්‍යායනයක්

දිප්තිකා අධ්‍යාපිනිය
ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව
deepthikaabeysinghe@gmail.com

නර්තනය යන්න වින්දනය ලබාගැනීම, කාන්සිය හා පාලව මකාගැනීම, ආතතිය සමනය කරලීම, කායික නමායිලින්වය විදහාපූම, මිනිස් සිරුරේ ලාලිතා හා හැඩිතල නිරූපණය යනාදී පුළුල් අම්මතාර්ථ සහිත ව කාලයන් සමඟ පරිණාමය වූවකි. මේ කාලය පුරා ම නර්තනය සෙසු කළාවන් හා වින්දන ව්‍යවහාර සමඟ සම්මිශ්‍රණය වෙමින් පුළුල් ගානරිය අවකාශයක් ගොඩ නාහගෙන තිබේ. වේදිකාවේ හා තිර කළාවන්වල එය සත්‍යාචාර හා සිංහල ලෙස ප්‍රේක්ෂකයාට හඳුනාගත හැකි අතර විතු, මූර්ති හා ජායාරූප කළාවන්හි නර්තනයේ සීමා සහිත ස්ථීතික හැඩිතල දැකගත හැකි ය. මේ අතුරින් තාක්විකත්වය හා ස්වභාවික ගුණය මැනවින් අන්තරුගණය කළ හැකි දායා කළාවක් වන ජායාරූප ශිල්පයේ දී නර්තනය කවර නම් දායා සන්නිවේදන පරාසයක ස්ථානගත වන්නේ දැයි විමර්ශනය මේ අධ්‍යායනයේ මූලික අභිප්‍රාය වේ. කාලයේ ගෙවියාම පාදක කොටගෙන පෙළගැන්වෙන නර්තන රචනයෙහි (Choreography) අන්තරුගත අංගහාර (Gestures) හා ඉරියවු (Postures) වාර්තාමය ලක්ෂණ සහිත ව හෝ නිර්මාණාත්මක ව ජායාරූප ශිල්පය මහින් ඉදිරිපත් කළ හැකි ද? යන්න මෙහි පරායේෂණ ගැටුවයි. කාලයන් සමඟ වෙනස් වන නර්තන වින්‍යාසයක යම් නිමෙෂයක් හඳුනාගැනීමේ ක්‍රමවේද හා උච්චතම ප්‍රකාශනාර්ථ ස්ථීතික රුපයක් ලෙස ගුහණය කරගැනීම පිණිස වන ජායාරූප ශිල්ප ක්‍රමවේද අධ්‍යායනයන්, ඉන් ජනිත වන ප්‍රකාශන ගෙශීල්ද හඳුනාගැනීම් මෙහි දී සිදු කෙරිණි. මේ සඳහා සිදු කළ ප්‍රත්‍යාගික අධ්‍යායනයේ දී සම්මානන්තිය ලාකික ජායාරූප කළාවේදී හෙන්රි රාජකරුණාගේ වළන රිද්ම ජායාරූපකරණයේ තාක්ෂණික විශේෂතා සහ ජාත්‍යන්තර ඇගයුම් විශ්වේෂණයට පාතු කෙරිණි. කාලය ස්ථාවර ව සලකුණු කිරීමට හා මොහොතක් පාසා වෙනස් වන රිද්මය පෙන්නුම් කිරීමට ඇති ජායාරූප ශිල්ප ව්‍යාකරණ එහි දී වෙන් වෙන් ව හඳුනාගත හැකි විය. ඒ අනුව මේ අධ්‍යායනයෙන් අනාවරණය වූයේ නර්තනයේ නොත නොගැවෙන එනම්, ප්‍රාසාංගික නර්තනයේ දී අත්විදින්නට නොලැබෙන දායා රුපාර්ථ සම්පාදනයක් ජායාරූප තාක්ෂණවේදය ඔස්සේ සිදු කළ හැකි බව ය. නර්තනාංශයක උච්චවාචස්ථා ස්ථීතික ව රඳවාගැනීමටත්, නර්තන රිද්මය හා බැඳුණු ඉරියවු හා ප්‍රකාශනය වාර්තාමය හා නිර්මාණාත්මක දිගානතින් ඔස්සේ ජායාරූප ශිල්පය මහින් ඉදිරිපත් කිරීමටත් හැකි බව මෙහි දී නිගමනය කළ හැකි විය.

ප්‍රමුඛ පද: අංගහාර, ඉරියවු, ජායාරූප ශිල්පය, දායා රුපාර්ථ, හෙන්රි රාජකරුණා

කවියේ අභිජනනය සක්‍රාන්තාව මතු කරගැනීම: දේශීය අභිජනන කවි සම්ප්‍රදායන් ඇසුරින් කෙරෙන අධ්‍යායනයක්

R. රාජපක්ෂ

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා පැශ්වාන් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය

විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

randikarajapaksha857@gmail.com

නුත්‍යයෙහි කවිය උත්කර්ෂයට නැංවී ඇත්තේ ලිඛිත මාධ්‍ය ප්‍රමුඛ කොටගත් සාහිත්‍ය මාධ්‍යයක් ලෙසිනි. මෙම අධිපති කළීකාව විසින් මතු කරනු ලබන්නේ කවිය යනු ලිඛිත මාධ්‍යක පමණක් තිබූ කළාංගයක් ද යන ගැටුවෙනි. මෙම ගැටුවෙනි පාදක කර ගනීමින් කවි කළාව නැමති ක්ෂේත්‍රයෙහි පර්යේෂණය කළ විට පෙනී ගියේ ශ්‍රී ලංකේය ඉතිහාසයේ කවිය අභිජනනය මූලික කොටගත් කළ මාධ්‍යයක් ලෙසින් පැමිණ ඇති බව යි. කවියේ උත් පිළිබඳ හා කවිය මේ දක්වා පැමිණි මහ විමසීමේ දී අභිජනනය මූලික කොටගත් කළා මාධ්‍යයක් බවට තරක කිරීමට තරම සාක්ෂි සාධක හමු වේ. කවියල පොතක හෝ ලේඛනයක සිරු වී තිබිමට වඩා එය ප්‍රාසාගික ව ඉදිරිපත් කිරීම වැදගත් බව මෙම පර්යේෂණයෙන් තරක කරයි. මෙම පර්යේෂණයෙන් පෙන්වා දෙන්නේ අභිජනන කවි සම්ප්‍රදායන් හා ඒ ඒ සම්ප්‍රදාය හා බැඳී අභිජනන ලක්ෂණ ය. තිටිවන කවිල බඩිලා, රඛන්, විරිදු කවි, යාගමන්තු ගායනා ආදි සම්ප්‍රදායන් මෙහි දී අධ්‍යායනයට බළුන් කෙරේ. මෙම පර්යේෂණය සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුම්බේදය හාවිත කර ඇති අතර තිටිවන කවි සංවාද නිරික්ෂණයල රඛන් ගැසීම සහ විරිදු ගායනා ඉදිරිපත් කිරීම නිරික්ෂණයල කවියන් සමග කළ සම්බුද්‍ය සාක්ෂි හා ද්විතීයික මූලාශ්‍ර අධ්‍යායනය ඉදිරිපත් කළ හැකි ය. රිවසි මෙක්නරගේ අභිජනන න්‍යාය, ඇලෙක්සුන්චර් බොර්මිගාඩ්න්ගේ ඉන්දිය සරාගී ප්‍රජාතන න්‍යාය, ඉමැනුවෙල් කාන්ට්‍රේගේ ඉන්දිය සංවේදීතා න්‍යාය, රෝලන්ඩ් බාරන්ගේ ලේඛකිය හා පායකිය වියමනක් ලෙස ආදි න්‍යායාත්මක ප්‍රවේශ පර්යේෂණය සඳහා හාවිත කර ඇත. තව ද මෙම පර්යේෂණය ඉතිහාසයෙහි එක් සන්ධිස්ථානයක දී කවිය සම්බන්ධයෙන් ගොඩනැඟී වර්තමානය දක්වා අනිපිහිත වෙමින් එන එක් විවාදයකට එක් විස්සුමකි. එනම් කවියක ආකෘතිය හා අන්තර්ගතය පිළිබඳ ව වන විවාදය යි. වඩා වැදගත් වන්නේ ආකෘතිය ද අන්තර්ගතය ද යන කළීකාව විවාදයක් දක්වා වර්ධනය වීම පැක්වාන් යටත් විෂිත න්‍යායයෙන් අධ්‍යායනය කිරීමෙන් වඩාලාන් හොඳින් හැඳුනාගත හැකි වේ. ලංකා සමාජයේ මෙම විවාදය තවමත් නොවිසුණු ගැටුවකි. මෙම අන්තර්ගතය හා ආකෘතිය අතර පවතින විවාදය ලිජිල් කිරීමට අභිජනන ක්‍රියාවලිය සැහෙන තරම පිටුබලයක් සපයන බවට තරක කළ හැකි ය. මෙම පර්යේෂණයෙන් අභිජනන කවි කළාව වෙන ම විෂයක් ලෙස වර්ධනය කිරීමෙන් සියලුම සාක්ෂි කුම්යක් ලෙස හාවිත කළ හැකි බවට තරක කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: කවිය, අභිජනනය, ආකෘතිය, අන්තර්ගතය

Re-considering Sri Lankan Traditional Dance Practices & Comparative Studies on Dance

MRICDS2024-1004	ශ්‍රී ලාංකේය පහතරට තර්තන තමස්කාරය සාම්ප්‍රදායික ගතික සංජානනය ආගුයෙන් යාවත්කාලීන කිරීමේ අවශ්‍යතාවය චි.එල්.අයි.එස්. රන්වාමර <i>The Importance of Updating the Namaskara of Sri Lankan Low Country Dance based on Traditional Dynamic Perception</i>
MRICDS2024-1046	සබරගමු තර්තනය හා ජේව යන්ත්‍රණ ක්‍රියාවලිය: සබරගමු මණ්ඩිය ඇසුරින් ඒච්.ඩී.වී.චි.දයානන්ද, ප්‍රාගාන්ති නාරංගොඩ, ලංකා රණවීර <i>Sabaragamuwa Dance and Biomechanics Process: Based on the Mandiya, the basic posture, of Sabaragamuwa</i>
MRICDS2024-2012	උඩරට තර්තන සම්ප්‍රදායයේ මණ්ඩිය පිළිබඳ අන්තර්වෛවයික අධ්‍යයනයක් ප්‍රාග්ධිකා දසනායක <i>An Interdisciplinary Study of Mandiya in Kandyan Dance Tradition</i>
MRICDS2024-2013	ශාරීරික යෝග්‍යතාව වර්ධනය කළ හැකි ව්‍යායාම වැඩසටහනක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික තර්තනයෙන් ලද හැකි ආහාසය ගෙයාන් රුජ්ජීගොඩ, නිරෝෂා විශේෂණසේකර, මුද්‍රාධික රණවීර <i>Inspiration from Sri Lankan Traditional Dance to Develop a Physical Fitness-enhancing Exercise Program</i>
MRICDS2024-1022	දේශීය තර්තන සම්ප්‍රදායන් හා භාරතීය කලක් තර්තන සම්ප්‍රදාය අතර පවතින සාමාන්‍ය ලක්ෂණ පිළිබඳ තුළනාන්මක අධ්‍යයනයක් ඒ.චි.ඒ.චි. ව්‍යුතිර ලක්ෂාන් <i>A Comparative Study of Similarities between Local Dance Traditions and Indian Kathak Dance Tradition</i>
MRICDS2024-1044	ලතින් ඇමෙරිකානු තර්තනයේ ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යාප්තියන් සමඟ සාම්ප්‍රදායික තර්තනයට සිදු වී ඇති බලපෑම එල්.චි. කලිදා ලක්ෂාන් <i>The Influence of Latin American Dance on Traditional Dance with Its Expansion in Sri Lanka</i>

ශ්‍රී ලංකෝස පහතරට නර්තන නමස්කාරය සාම්ප්‍රදායික ගතික සංජානනය
ආගුයෙන් යාචන්කාලීන කිරීමේ අවශ්‍යතාවය

චි.එල්.අයි.එස්. රන්වාමර

වාද්‍ය සංගිත අධ්‍යයනාංශය, නර්තන හා නාට්‍ය කලා පියිය,

සෞන්දර්ය කලා විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

indunilranchamara@gmail.com

අදාළත පහතරට නර්තන විෂය ඉගෙනුම්-ඉගුන්වීමේ ක්‍රියාවලියෙහි භාවිත නමස්කාර හරඹයෙහි නිරවද්‍යතාව හා ප්‍රායෝගිකත්වය පිළිබඳ සාම්ප්‍රදායික ශිල්පීයකු වශයෙන් මා වෙත වූ කුතුහලය සංත්ත්‍යාපන කරගැනීමේ පර්යේෂණ ව්‍යායාමයක ලිඛිත සාක්ෂාත්‍යක් ලෙස මේ පර්යේෂණය මෙහෙයුවීමි. ආයුතික නර්තකයකුගේ අවධානයට, සංජානනයට සහ ග්‍රහණයට හසු නොවන ආකාරයෙන් පාසල් නර්තන විෂය නිරද්‍යාවල භාවිත පහතරට නර්තන නමස්කාරය නම් වූ පළමු අභ්‍යාසකරණය ඉතා සංකීරණ වීමත්, උක්ත නමස්කාරය සාම්ප්‍රදායික ව කිසි දු පහතරට නර්තන ගෙශයෙක භාවිත නොවීමත් මෙහි පර්යේෂණ ගැටලු විය. ඊට පිළියම් ලෙස දේශ සහිත නමස්කාරය ප්‍රායෝගික ව හා ත්‍යායාත්මක ව නිරික්ෂණය කරමින්, ගුණාත්මක සහ ප්‍රජානන පර්යේෂණ ක්‍රම අනුගමනය කර මේ පර්යේෂණය මෙහෙයුවීමි. පාසල් සිසු-ගුරු නියැදි කේතන මහින් හා පහතරට නර්තන ගෙශීන්හි විෂය ප්‍රවීණයන් සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා, ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යයන, අවශ්‍ය නර්තන ගෙශීන්හි නර්තන නමස්කාර අධ්‍යයනය, පාසල් නර්තන විෂය නිරද්‍යා අධ්‍යයනය ආදිය මහින් දත්ත රස් කිරීම, වර්ග කිරීම හා විශ්වලේෂණය කිරීම සිදු විය. සාම්ප්‍රදායික ව පහතරට නර්තන ගෙශීන්ට පොදු වූ, අදාළත නයේ දි ද සත්‍ය ව භාවිත වන, එහෙන් පාසල් නර්තන විෂය නිරද්‍යායන්හි අභාවිත නමස්කාර හරඹයක් පිළිබඳ මෙහි මූලික අවධානය යොමු කෙරීමි. එකී නමස්කාර හරඹයෙහි ප්‍රායෝගික භාවය, ඉගෙනුම්-ඉගුන්වීමේ ක්‍රියාවලියට යෙළීම හැකි වීම, සැම ගෙශයෙකට ම පෙළු වීම, වැදුමේ අංග වළනවලින් යුත්ත වීම, අදාළ ගෙශීන්හි සුලභ ව දැකිය හැකි වීම, මූලික බෙර අක්ෂර ආගුයෙන් බෙර පදය නිරමාණය වී තිබීම, නිවැරදි හා පිරිසිදු අංගහාරවලින් යුත්ත වීම වැනි කරුණු මහින් ඒ යෝජිත නමස්කාර හරඹයක මෙහෙයුම් විය යුතු මූලිකාංග අනාවරණය කිරීම, පෙර නොහඳුනාගත් පර්යේෂණ සම්බන්ධතාවක් යෝජනා කිරීම, පවතින අභ්‍යාපගමනයට අභියෝග කිරීම, අල්ප අවබෝධිත ප්‍රපාවයන්ට නව දරුණුනයක් සැපයීම, පහතරට නර්තන නමස්කාරය පිළිබඳ පවතින සිසු-ගුරු සංජානනය වෙනස් කිරීම මහින් අදාළත නර්තන විෂය නිරද්‍යායන්හි පවතින නමස්කාර හරඹය වෙනුවට පහතරට නර්තන නමස්කාර හරඹය යාචන්කාලීන කිරීමේ අවශ්‍යතාව මේ පර්යේෂණයෙන් පසක් කරමි.

ප්‍රමුඛ පද: පහතරට නර්තනය, පහතරට නර්තන නමස්කාර හරඹය

සබරගමු නර්තනය හා ජේව යන්ත්‍රණ ක්‍රියාවලිය: සබරගමු මණ්ඩිය ඇසුරින්

ඒච්.ඩී.ඩී. දයානන්ද^{1*}, ප්‍රාන්ති නාරංගොඩ්¹, ලංකා රණවිරෝ²

¹ලිංග කලා අධ්‍යාත්මකය, මානවාන්ත්‍රණ පියිය, කැලණීය විශ්වව්‍යාලය

²මෙවදා පියිය, කැලණීය විශ්වව්‍යාලය

*dilanka.dayananda@stcmount.lk

ගාරීරික, හොතික වලන හෝ ඉරියවු වෙනස් කිරීම වලිතය ලෙස විගුහ කළ හැකි ය. එහෙත් නර්තන වලනය ගාරීරික ව සිදු කරනු ලබන ඉවිණුග හා අවිවිණුග ක්‍රියාවන්ට වඩා වෙනස් වූ ඉරියවු ප්‍රකාශනයකි. නර්තන ශිල්පියා තම ගාරීරිය ප්‍රකාශන භාෂණයක් ලෙස භාවිත කරමින් නර්තනය මහින් තමන් විසින් ගොඩන්වනු ලබන පදිනය (text) ජේෂ්වකයා අනිමුබයට ගෙන එනු ලබයි. නර්තන ගාස්තුයේ දී නර්තන ශිල්පියාගේ ගාස්ත්‍රීය දානාය ගොඩ නාවනු ලැබුව ද දේශීය නර්තනයේ දී නර්තන ශිල්පින් සිය අභාසන්තර ගැරීර යන්ත්‍රණය දෙස අවධානයක් යොමු නොකරන බව පැහැදිලි ය. එපමණක් නොව, මෙහි දී නර්තන ශිල්පින් අවධානය යොමු කළ යුතු ප්‍රධාන කරුණ වන්නේ බාහිර නර්තන වලනයන්ට අනුරුප ව අභාසන්තර ගැරීරයේ වලන යන්ත්‍රණයට උපයෝගී වන මාංගපේශී හා අස්ථිවල ක්‍රියාකාරීන්වය කෙසේ ද යන්න අවබෝධ කරගැනීමයි. ඒ අවබෝධය මහින් නර්තන ශිල්පින් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන වලන ඉරියවුවල තීව්‍යතාවක් ඇති කර ගැනීමට අභාසන්තර ගැරීර මාංගපේශී පුහුණු වනු සේ ම වැරදි ඉරියවු භාවිතය මහින් ගැරීර අභාසන්තරයෙහි සිදු විය හැකි දිර්ස කාලීන හෝ කෙටි කාලීන අභාධ අවම කරගැනීමට ද හැකියාවක් ඇත. මේ පර්යේෂණයෙන් ගාස්ත්‍රීය නර්තනයෙහි අන්තර්ගත වලන යන්ත්‍රීක විද්‍යාව පිළිබඳ අවධානය යොමු කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ. මෙහි විෂය සිමාව ලෙස සාම්ප්‍රදායික සබරගමු නර්තනය යොදාගෙන ඇති අතර සබරගමු නර්තනයේ මණ්ඩිය ඇසුරින් එහි ජේව යන්ත්‍රණ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ මේ පර්යේෂණ සිදු කර ඇත. සබරගමු නර්තන ශිල්පියාගේ මණ්ඩිය සඳහා අභාසන්තර දෙධික ක්‍රියාවට සහභාගී වන අස්ථි හා ජේව ක්‍රියාකාරීන්වය කෙසේ ද? යන ගැටුවුව මත පිහිටා මේ පර්යේෂණය සිදු කරන ලදී. මෙහි පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය ලෙස ප්‍රමාණාත්මක හා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේද භාවිත කර ඇති අතර එමහින් සබරගමු නර්තනයේ මණ්ඩියෙහි ජේව යන්ත්‍රණ ක්‍රියාවලිය අධ්‍යායනය කර නිගමනවලට එලැඹිණි.

ප්‍රමුඛ පද: ජේව යන්ත්‍රණය, නර්තන වලනය, මණ්ඩිය, සබරගමු නර්තනය

උඩරට නර්තන සම්පූදායයේ මණ්ඩිය පිළිබඳ අන්තර්වෛශීක අධ්‍යායනයක්

පුෂ්පිකා දිස්ත්‍රික්කා

මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා පැශ්වාත් උපාධි ආයතනය,

පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව

pushpikadil.95@gmail.com

මේ පර්යේෂණය මණ්ඩිය නම් ක්ෂේත්‍රයට අදාළ ව උඩරට මණ්ඩිය ඉරියවිව පදනම් කොටගෙන සිදු කෙරෙයි. උඩරට මණ්ඩිය පිළිබඳ අන්තර්වෛශීක ප්‍රවේශයක් ඔස්සේ අධ්‍යායනය කිරීම මෙහි ඇති විශේෂත්වයයි. ඉතිහාසය හා පරිවර්තනය, වවතාර්ථය, සෞන්දර්යාත්මක අනුපාත හා සංකේත, ගරීර ව්‍යුහ විද්‍යාව, වෙනත් නර්තන සම්පූදායන්හි මණ්ඩියට සමාන ඉරියවි යන ප්‍රවේශ ඔස්සේ මෙහි දී උඩරට මණ්ඩිය පිළිබඳ අධ්‍යායනය කෙරෙයි. උඩරට මණ්ඩිය හා එහි පරිවර්තනය විමසීමත්, එය අනෙකුත් විෂය සන්දර්භ හා සම්බන්ධ වන්නේ කෙසේ ද? යන්න විමසීමත් මේ පර්යේෂණයෙහි ප්‍රධාන ගැටලුව වේ. උඩරට මණ්ඩියෙහි ඉතිහාසය හා පරිවර්තනය හඳුනාගැනීමත්, අන්තර්වෛශීක ප්‍රවේශය ඔස්සේ අධ්‍යායනය කිරීමෙන් එහි ඇති විශේෂතා හඳුනාගැනීමත්, උඩරට මණ්ඩිය හා බැඳුණු තාක්ෂණීය දැනුම වර්ධනයන්, නර්තන ශිල්පීන්ගේ සෞඛ්‍යයට හිතකර ලෙස මේ ඉරියවිවෙහි ගරීර සිහිවුවීම පිළිබඳ පැහැදිලි කිරීමත් මේ පර්යේෂණයේ අරමුණු ය. මේ සඳහා ගවේෂණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමය යටතේ මිශ්‍ර ක්‍රමවේදය හාවිත කර ඇත. මෙහි දී උඩරට නර්තන ශිල්පීන්ගේ ප්‍රායෝගික පුහුණුව හා සම්බන්ධ අන්දුකීම්, සම්මුඛ සාකච්ඡා, මණ්ඩිය පිළිබඳ පර්යේෂකයාගේ ඇති පුහුණුව හා අන්දුකීම්, පර්යේෂණ, සහරා, ලිපි හා විභියෝ පට ඇසුරින් මණ්ඩිය පිළිබඳ අධ්‍යායනය කිරීම සිදු වේ. මේ සඳහා හාවිත වන තාක්ෂණීය හා විධික්‍රම ලෙස උඩරට මණ්ඩිය හා බැඳු අනුපාත, ගරීරානුගත දැනුම, ගාරීරික අභිරක්ෂිත විධික්‍රමය, ගරීර ව්‍යුහ විද්‍යාව, ගරීර ව්‍යුහය හා බැඳි ඇදිමේ කළාව, පිලොනාවී සංඛ්‍යාත හා රන් අනුපාතය, නර්තන ඉරියවු හා සම්බන්ධ සෞන්දර්ය නිර්ණායකයන් හා අනුපාත, විවික්ත පුරියර පරිවර්තනය, ත්‍රිමාණ අවකාශ බණ්ඩාක හා ගරීර ස්කන්ධ දරුණු දැක්වීය හැකි ය. මේ පර්යේෂණය මෙහින් දැනැට සෞඛ්‍යයෙන් ඇති කරුණු ලෙස මණ්ඩිය ඉරියවිවෙහි දිර්ස වේලාවක් රඳී සිටීම ගරීරයේ කොන්ද සහ පාදවල තුවාල ඇති කිරීම පිණිස හේතු වේ. මෙහි දී විත්තියාව හා උඩර ක්‍රියාව කැපී පෙනේ. ශිල්පීයකු තම පුහුණු වීම සඳහා හාවිත කරන අවකාශය හා පුහුණුවීමේ කාල සීමාව මේ තුවාල අවදානම තවත් වර්ධනය වීමට හේතු වේ. මේ අමතර ව උඩරට ගුරුකුල අතර හාවිතයේ පවතින මණ්ඩි විශේෂ පහක් පිළිබඳ කරුණු දැක්වීමට ද බලාපොරොත්තු වේ.

ප්‍රමුඛ පද: අනුපාතය, අන්තර්වෛශීක ප්‍රවේශය, උඩරට මණ්ඩිය, ගරීර ව්‍යුහ විද්‍යාව, සෞන්දර්ය නිර්ණායක

MRICDS2024-2013

ගාරීරික යෝගාතාව වර්ධනය කළ හැකි ව්‍යායාම වැඩසටහනක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා ශ්‍රී ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තනයෙන් ලද හැකි ආභාසය

ගොන් රුප්පේගොඩ්*, නිරෝෂා විෂේෂුණස්කර¹, බුද්ධික රණවිර¹

¹සොන්දරය කළා විශ්වවිද්‍යාලය

*ruppegoda78@gmail.com

ගාරීරික යෝගාතාව වර්ධනය සඳහා ලෝකයේ විවිධ ව්‍යායාම් ක්‍රම ගොඩ නැඟි ඇත. ඒවා අතුරින් නර්තනානුසාරී ව්‍යායාම පිළිබඳ වැඩි අවධානයක් බොහෝ රටවිල දැකගත හැකි ය. මේ පිළිබඳ ව වන ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යාවහාරය ඉතා අවම මට්ටමක පවතී. නර්තනානුසාරී ව්‍යායාම වැඩසටහනක් නිර්මාණය කිරීමට ශ්‍රී ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තන වලන ප්‍රබල මාධ්‍යයක් කොටුනු තේ මේ අවකාශයක් පවතී. ඒ නර්තන ගෙෂ්ලින් පාදක කොට සාධනීය වලන පද්ධතියක් හඳුනාගැනීම මේ පර්යේෂණයෙන් අරමුණු කෙරිණි. එයින් ගාරීරික යෝගාතා සංරචනයන්ට සිදු කළ හැකි බලපැම කවරේ ද? යනු මේ පර්යේෂණයේ ගැටුව විය. ඒ වලන ඇසුරෙහි වන ගාරීරික යෝගාතා සංරචන සංවර්ධනය පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් නර්තනය මත පදනම් වූ ව්‍යායාම වැඩසටහන නිර්මාණය කෙරිණි. මේ අධ්‍යාපනයට මිශ්‍ර පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය අනුගමනය කරන ලදී. යහපත් සොබාය තන්ත්වයෙන් වෙසෙන වියස අවුරුදු 35ත් 45ත් අතර විසිද්ධීනාකුගෙන් යුත් ක්‍රියාත්මක දෙකක් නියැදියට භාවිත කළ අතර නිර්මාණය කරගත් ව්‍යායාම වැඩසටහන සති හයක කාලයක්, සතියකට දින තුනක් බැහින්, දිනකට විනාඩි තිහක කාලයක් සිදු කිරීමට සැලැස්වීණි. ඒ ව්‍යායාම වැඩසටහන සිදු කිරීමට පුරුව සහ පැවැත්‍ර පරීක්ෂණ ලෙස ඔවුන්ගේ බර, ගැරිර ස්කින්ඩ දරුණකය, රුධිර පිඩිනය, හඳය ස්පන්දන බේගය, මක්සිජන් මට්ටම මෙන් ම මාංග පේශීන්ගේ දරාගැනීම පරීක්ෂා කරන ලදී. ඒ දත්ත විශ්ලේෂණය මහින් ප්‍රතිඵල අත්පත් කරගැනිණි. එහි දී උක්ත ක්‍රියාත්මක ගාරීරික යෝගාතා සංරචනයන්ට අනුලෝධ-ප්‍රතිලෝධ වගයෙන් ධනාත්මක බලපැමක් ඇති කළ හැකි බව නිගමනය විය. මෙමහින් ව්‍යායාම කිරීමේ නැමුණුතාව වර්ධනයට, නර්තන වලන ව්‍යායාම පද්ධතියක් ලෙස විද්‍යාත්මක ව සංරචනයට, නර්තනය සහ ක්‍රිඩා වෙළදා විද්‍යාව අතර විෂයයාත්තර සඳහා වර්ධනයට ද අවකාශ විවර වනු ඇත.

ප්‍රමුඛ පද: ක්‍රිඩා වෙළදා විද්‍යාව, නර්තනානුසාරී ව්‍යායාම, ගාරීරික යෝගාතා සංරචන, ශ්‍රී ලාංකේය නර්තන වලන මාංග පේශී විද්‍යාව.

කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ කළුකාවාරය බුද්ධි පෙරේරා, ජේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ ජේරාදෙණිය කළුකාවාරය ආචාර්ය සුදේශ් මන්තිලක, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලයේ ජේරාදෙණිය කළුකාවාරය මහාචාර්ය වතුරංග රණසිංහ.

දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායන් හා භාරතීය කළක් නර්තන සම්ප්‍රදාය අතර
පවතින සාමාන්‍ය ලක්ෂණ පිළිබඳ තුළනාත්මක අධ්‍යයනයක්

ච්.චි.ච්. විම්ර ලක්ෂණ
ලිඛිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.
chameeralak98@gmail.com

ශ්‍රී ලංකාකේය දේශීය සාම්ප්‍රදායික නර්තන කලාව බිහි වීමට විවිධ ඇදහිලි හා විශ්වාස මුල් වූ අතර පසු කාලීන ව බොද්ධාගමේ ආභාසය සමඟ දේශීය නර්තන කලාව පෝෂණය විය. උත්තර භාරතීය සම්භාවය නර්තන සම්ප්‍රදායක් ලෙස කළක් නර්තන සම්ප්‍රදාය හඳුන්වා දිය හැකි අතර හින්දු ආගමික සංකල්පය පදනම් කරගනිමින් ප්‍රහවය වූ කළක් නර්තන සම්ප්‍රදාය මෝගල් ආනුමණ හමුවේ හින්දු ආගමික සංකල්පයන්ගේන් මිදි ලොකිකත්වයට තැබුරු වූ කලාවක් වශයෙන් විකාශනය වන්නට විය. කෙසේ වෙතත්, වර්තමානයේදී කළක් නර්තනයෙහි හින්දු ආගමික සංකල්පය හා ලොකිකත්වය මුල් කරගත් අංග අන්තර්ගත ව පවතී. භාරතීය නර්තන සම්ප්‍රදායන් හා දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායන් පිළිබඳ තුළනාත්මක ව අධ්‍යයනය කිරීමේදී ඇතැම් විට සාමාන්‍ය ලක්ෂණ අන්තර්ගත වන බව පෙනී යයි. ඒ අනුව භාරතීය කළක් නර්තන සම්ප්‍රදාය සහ ශ්‍රී ලංකාකේය උඩට, පහතරට, සබරගමු නර්තන සම්ප්‍රදායන් අතර සාමාන්‍ය ලක්ෂණ පවතින්නේ කෙසේ ද? යන්න අධ්‍යයනය කිරීම මේ පර්යේෂණයේ ගැටුවයි. කළක් නර්තන සම්ප්‍රදායේ සහ දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදායන්හි පුද ලබන දේව සංකල්ප, වාරිතු-වාරිතු, නර්තනාංග, තාල පද්ධතිය පිළිබඳ තුළනාත්මක ව අධ්‍යයනය කිරීම මේ පර්යේෂණයේ මූලික අරමුණ වන අතර එමහින් නර්තනය හඳුරන ශිල්පීන්ට හා විද්‍යාර්ථීන්ට ප්‍රාමාණික දැනුමක් ලබා ගැනීමට හැකි වීම මේ පර්යේෂණයේ වැදගත්කම වේ. මේ පර්යේෂණය සිදු කිරීම සඳහා ගුණාත්මක පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය භාවිත කළ අතර ඒ යටතේ සාහිත්‍ය මූලාශ්‍රය, ප්‍රස්තකාලය අධ්‍යයනය, ක්ෂේත්‍ර ගවේෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගුව්‍ය-දාන්‍ය මූලාශ්‍රය හා අන්තර්ජාල පරිගිණනය කිරීම පෙන්වාදිය හැකි ය. භාරතය සහ ශ්‍රී ලංකාව අතර පවතින සම්ප්‍රදාය සම්බන්ධතාව හා ආගමික, සමාජීය, දේශපාලනික වශයෙන් නිරන්තරයෙන් බලපෑම් එල්ල වී තිබීම කළක් නර්තන සම්ප්‍රදායේ හා ශ්‍රී ලංකාකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තන සම්ප්‍රදායන්හි සාමාන්‍ය ලක්ෂණයන් තිබීමට ඉවහල් විය හැකි බව උපනාසය ලෙස පෙන්වා දිය හැකි ය.

ප්‍රමුඛ පද: ආගමික සංකල්පය, කළක් නර්තනය, දේශීය නර්තන සම්ප්‍රදාය, සාමාන්‍ය ලක්ෂණ

ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තනයේ ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යාජ්‍යියන් සමඟ සාම්ප්‍රදායික නර්තනයට සිදු වී ඇති බලපෑම

එල්.චි.ක්‍රි. ලක්ෂ්‍යන්
ලලිත කලා අධ්‍යයන අංශය, කැලණීය විශ්වවිද්‍යාලය.
lkavindu099@gmail.com

ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තනයේ ශ්‍රී ලාංකේය ව්‍යාජ්‍යියන් සමඟ ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තනයට සිදු වී ඇති බලපෑම භූනාගැනීම මේ පරයේෂණයේ මූලා අරමුණයි. මානව සංස්කෘතික අංශයක් පුළුල් ව විශ්‍රාජිත කරමින් පරයේෂණයට බදුන් කෙරෙන බැවින් ගුණාත්මක පරයේෂණ ක්‍රමවේදයේ දී අනුගමනය කරනු ලබන දත්ත රස් කිරීම, දත්ත විශ්ලේෂණය, අරථ නිරූපණය හා තිගමනය යන ක්‍රමවේදය භාවිත කරන ලදී. දත්ත රස් කිරීම සඳහා පුෂ්තකාලය අධ්‍යයන, ක්ෂේත්‍ර ගවේෂණ, සම්මුඛ සාකච්ඡා, ගුව්‍ය-දැනා මූලාශ්‍ය, අන්තර්ජාල පරිගිලනය වැනි ක්‍රම භාවිත කෙරීණි. ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තන ගෙශීය කිසියම් සංස්කෘතියක්, රටක් පාදක කරගතිමින් බිජි වුවකි. බටහිර බයිලා කලාවන් සමඟ මෙරට සමාජගත වූ විවිධ නර්තන සම්ප්‍රදාය කෙරෙහි ලාංකේය සමාජය නැඹුරු වන්නට ඇතැයි කිව යුතු ය. රීට ප්‍රධානතම සේතුව බවට පෙන්වා දිය හැකි වන්නේ බටහිර නර්තනයෙහි වූ සරල බව හා වින්දනීය පාර්ශ්වයයි. සාම්ප්‍රදායික නර්තනය පරම්පරා කිහිපයක් මත වින්දනය කර තිබූ ලාංකේය ප්‍රේක්ෂකයාට මේ ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තන ගෙශීය නවමු අන්දකීමක් බවට පත් විය. ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුක්‍රමය යටතේ 1815න් පසු කාලවකවානුවෙහි ඇති වූ වෙළඳ සංක්‍රමණ ක්‍රියාවලි ඔස්සේ බටහිර විවිධ කලා මාධ්‍ය මෙරටට පැමිණි බව කිව යුතු ය. එදිනෙදා අන්දකින ලද නර්තන ප්‍රාස්‍රිකත්වය නීරස වූ සිංහල ප්‍රේක්ෂකයා තව ප්‍රාස්‍රික අන්දකීමක් බලාපොරොත්තු විය. ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තනය පුදෙක් ම වින්දන පාර්ශ්වය පදනම් කොට ගනීමින් නිර්මාණය වූ සේ ම පාරම්පරික නර්තනය සංස්කෘතිකමය වට්නාකම් හා ප්‍රජාරාලය ප්‍රධාන කොටගතිමින් නිර්මාණය විය. ඒ නිසා ප්‍රේක්ෂකයා වින්දන පාර්ශ්වය තෝරාග නු ලැබූ බව කිව හැකි ය. ලතින් ඇමෙරිකානු නර්තනයෙන් ශ්‍රී ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තනයට සිදු වී ඇති බලපෑම කෙබදු ද? යන අධ්‍යයන ගැටුවෙහි පිහිටා සිදු කරන ලද පරයේෂණයකි, මේ. ශ්‍රී ලාංකේය සාම්ප්‍රදායික නර්තනයට මේ නර්තන ගෙශීය විශාල වශයෙන් නොවූණන් යම් යම් දැඩ්ටිකේෂණ ඔස්සේ බලපෑම් එල්ල කර ඇති බැවි මේ අධ්‍යයනයේ දී අනාවරණය විය.

ප්‍රමුඛ පද: නර්තනය, පාරම්පරික, ප්‍රාස්‍රික, සංස්කෘතිය

Dance for Challenging Boundaries, Healing, and Experiments

MRICDS2024-2042 A Quite Body in a quite Space: Building a Performance Space Based on Experimental Dance Performance
D. Jayasekara

MRICDS2024-2002 The Healing Power of Movements In Hathda Valiyakuma Ritual of Sri Lanka Based on Tactile Sensations
G.G.H.M.K.H. Bandara

MRICDS2024-2026 ඔව්සම වර්ණවලියේ ලුම්න්ගේ යහපැවැත්ම, හැකියා හා පොද්ගලික වර්ධනය උදෙසා තර්තන වලන විකිත්සාවේ ආයකත්වය: හරතනාට්‍යම සම්පූද්‍ය ඇසුරෙන්
ඒච්.එම්. පවිත්‍රා බුද්ධිනී විශේරන්න
The Contribution of Dance Movement Therapy for the Well-being of Children on the Autism Spectrum, and for Skills Development and Personal Development: A Study based on Bharatanatyam tradition

MRICDS2024-2050 Healing Through Kandyan Performance Art: Developing a Technological Ritual Based on Kandyan Healing Practices
S.W Manelanga

MRICDS2024-2048 Narrating the Struggles of Kandyan Dancers: Perspectives, Experiences and Expressions of Five Dancers
Isuru Weerasinghe, Hasanthi Niriella

MRICDS2024-2055 Sensing and Speaking through the Female Body: Form of Resistance Against Oppressive Societal Norms
Hasanthi Niriella

A Quite Body in a quite Space: Building a Performance Space Based on Experimental Dance Performance

D. Jayasekara

Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka
dilushikachathurangani1998@gmail.com

This paper introduces a performance space based on experimental dance performance. It doesn't use any sound elements because this performance focuses on the body. The process of building space is a major component of choreography. There are at least two spaces in dance, namely, the body space of the performer and the space surrounding the performer. The body space is divided into mental space and physical space. However, the performer thinks about their previous imaginations, sensations, and emotions while performing and usually connects with an audience seated around the seating area. In this moment, both body space and surrounding space have been activated. As a result of this study, the performer is often aware of their mental space; however, they use "spatial cognition" to build connections between body and spaces. The body, space, and choreography constantly interact and create a performance. This study is based on qualitative research methodology. I have used theoretical and practical approaches for this study. International research reports, books, and articles were referred to understand the conceptual framework of the space. Moreover, knowledge of traditional dance (Kandyan, Low-country, and Sabaragamu) and contemplative dance (Thai-chi, Yoga) practices were also used to understand the body space of the performer. The findings of this research can help future studies on performance artistic context.

Keywords: Body, Mental space, Performer, Physical space, Surrounding space

The Healing Power of Movements in Hathda Valiyakuma Ritual of Sri Lanka Based on Tactile Sensations

G.G.H.M.K.H. Bandara

Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,
University of Peradeniya, Sri Lanka
kavindhyabandara@gmail.com

In this research, is expected to demonstrate that dance movements represent more than an aesthetic sense in terms of body shapes and have a healing power in the performer. The focus is an examining how the inner body functions and balances physically, mentally and spiritually by externalizing touch sensations. Healing is the process of becoming healthy or recovering from a symptom. First, the tactile sensation between body parts. Instead, the blessing gesture of Kandyan dance involves bringing the palms of both hands together and applying gentle pressure between the ten fingers. Second, connection between the body and the musical instruments. For example, Kandyan drum is played with the fingertips. It promotes proper blood circulation in the body. Third, connection between body and costumes worn by the performers including a main part of Kandyan Ves costume, it is worn on the chest and is associated with pressure points on the body. The main objective of this work is to derive and emphasize Kandyan dance movement patterns that are healthy or unhealthy for the human body and identify the relationship between Sri Lankan dance tradition and indigenous medicine in Asia. In particular, it will be examined under the principles of Ayurveda medicine in Sri Lanka and India, traditional Chinese pointing therapy and the Japanese method of Reiki healing. The reason for choosing these medical approaches is that they are interrelated with the indigenous medicine system of Sri Lanka. Qualitative observation involves collecting data through the five senses, including sight, sound, smell, taste, and hearing are followed for data collection. Embodied knowledge, qualitative and thematic method are used for data analysis. The movements can be observed and participate in the training and exploration and analyze with embodied knowledge.

Keywords: Asian indigenous medicine, Healing power, Kandyan dance movements, Tactile sensation

MRICDS2024-2026

ඡිටිසම් වර්ණාවලියේ ලමුන්ගේ යහපැවැත්ම, හැකියා හා පොදුගලික වර්ධනය උදෙසා නර්තන වලන විකිත්සාවේ දායකත්වය: හරතනාට්‍යම් සම්ප්‍රදාය
ඇසුරෙන්

ඒච්.ඒච්. පවිත්‍රා බුද්ධිනී විශේරත්න
මානව ගාස්තු හා සමාජීය විද්‍යා ප්‍රංශවාත් උපාධි ආයතනය,
පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය, ශ්‍රී ලංකාව
pavithrabuddhini1995@gmail.com

ඡිටිසම් වර්ණාවලි ආබාධය සන්නිවේදනය හා භුසිරීම් පිළිබඳ ගැටලු සහිත සංකීර්ණ තත්ත්වයකි. මෙය සුළු ආබාධිත තත්ත්වයක සිට් පුරුණකාලීන රැකවරණයක් අවශ්‍ය ආබාධිත තත්ත්වයක් දක්වා වර්ධනය විය හැකි ය. ඡිටිසම් තත්ත්වය පුරුණ කාලීන ව සුව කළ නොහැකි නමුන් මුල් කාලීන ව එය හඳුනාගැනීම මහින් ඡිටිසම් තත්ත්වයෙන් පෙළෙන දරුවකුගේ සංවර්ධනයේ විශාල වෙනසක් දැකගත හැකි ය. කළන හා භාෂා ප්‍රමාදය මෙන් ම සන්නිවේදන ගැටලු හේතුවෙන් දරුවාගේ ජීවන කුසලතා හා ස්වාධීන පුද්ගලයකු වශයෙන් එදිනෙදා ජීවිතයේ දී අත්‍යවශ්‍ය කටයුතුවලට පසුව්‍යීම නිරමාණය කරගැනීමට නොහැකියාව මත දරුවාට ඡිටිසම් තත්ත්වය ඇති බවට නිශ්චිතයක් ලැබුණු විට දෙම්විපියන්ට ඇති වන ගැටලු ප්‍රමාණය අතිමහත් ය. මේ ගැටලු නිරාකරණය උදෙසා යම් මැදිහත් වීමක් වශයෙන් විවිධ විකිත්සන සේවාවන් වර්තමානය වන විට ලොව පුරා ප්‍රව්‍ලිත ව පවතියි. නර්තනය වාචික නොවන සන්නිවේදනයේ වඩාත් සුවිශේෂ වූ ආකාරයකි. නර්තනයේ දී මිනිස් සිරුර මාධ්‍යක් වශයෙන් හාවිත කරනු ලබන අතර එය වලනයේ පහව අර්ථය පිළිබඳ හැළිමක් බවට පරිවර්තනය වෙයි. උක්ත කරුණට අදාළ තොරතුරු සාධක රසක් දක්ෂිණහාරතීය, හාව, රාග, තාල මූලික ව නිරමාණය වූ හරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදායය විකිත්සන සේවාවන් වර්තමානය වන විට තොරතුරු සාධක රසක් දක්ෂිණහාරතීය, හාව, රාග, තාල මූලික ව නිරමාණය වූ ආවේණික වූ ඇහිල මාධ්‍ය කරගත් හස්තමූල වාචික අභිනයෙන් තොරතුරු හාෂා මාධ්‍යයක් වශයෙන් මෙන් ම නවා රස අනුසාරයෙන් මුහුණෙහි පිළිබිඳු වන සාන්වික අභිනය නර්තන සන්නිවේදනය භොඳින් විදහා දක්වයි. සියලු ම දරුවන් යම් මට්ටමකින් සාමාජීය වශයෙන් සාමාන්‍ය දරුවකු හා ඡිටිසම් දරුවක සයලන විට මේ දෙපිරිස ම එකට සම්බන්ධ කිරීම හා සම්බන්ධ වීම අභියෝගන්මක කියාවලියකි. එහෙන් සැම දරුවෙකුට ම අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමේ අවස්ථාවක් තිබිය යුතු ය. මේ පර්යේෂණයේ සොයාගැනීම මහින් ඡිටිසම් දරුවන් හට හරතනාට්‍යම් නර්තනය දනාත්මක බලපෑමක් ඇති කරනු ලබයි. ක්ෂේත්‍ර අධ්‍යායන දත්ත රස් කිරීමේ ක්‍රමය හාවිත කරමින් ඡිටිසම් අබාධ සහිත දරුවන් හා මුහුණෙහින් විවිධ නර්තන ක්‍රියාකාරකම් අත්හඳ බැලීමට බලාපොරොත්තු වන අතර ඒ දත්ත වඩාත් සාමාජීය නිරමාණය්මක පරිකල්පනයෙන් හා සන්නිවේදන කුසලතා වර්ධනය උදෙසා හරතනාට්‍යම් නර්තන සම්ප්‍රදායය නර්තන විකිත්සන ක්‍රමයක් ලෙස හාවිත කරමින්, ඒ සඳහා නිවැරදි විෂය නිරදේශයක් ගොඩ නැහීම මේ පර්යේෂණයේ අරමුණයි. මේ දරුවන් විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති දරුවන් ලෙස නොව විශේෂ හැකියා සහිත දරුවන් ලෙස සමාජයේ ඉදිරියට යශෙන යාම මේ පර්යේෂණයෙන් අභ්‍යන්තර ප්‍රතිඵලය වන්නේ ය.

ප්‍රමුඛ පද: ඡිටිසම්, නර්තනය, හරතනාට්‍යම්, විකිත්සාව, නර්තන විකිත්සාව

Healing Through Kandyan Performance Art: Developing a Technological Ritual Based on Kandyan Healing Practices

S. W. Manelanga

Department of Fine Arts, University of Peradeniya, Sri Lanka

sumuduwikasitha@gmail.com

As demonstrated in Neuroaesthetics, a recently articulated sub-discipline of applied aesthetics, creative work activates sensory components of the brain. This shows the efficacy of rituals when it is connected with ritual aesthetics such as music, dance, smells, and taste. In today's contemporary technocultural society, we have come to a place where we cannot imagine our lives without technology and media. Therefore, I argue that in the domain of dance rituals, technology should be incorporated to dance ritual practices to sustain the efficacy that is expected from a healing ritual. Therefore, the objective of this research is to re-conceptualize Kandyan dance and related rituals as Kandyan performance art, and to create a technological ritual to heal the psychological distresses of the contemporary society. Performance Art is a contemporary form of art that welcomes ritual practices, live bodies, and aesthetics. This is a transdisciplinary practice-led research and data comes from various sources such as interviews with ritual practitioners, performance artists, dancers, library research, archives, videos. I have used my personal experience as a dancer, film maker, and sound artists, and experiences of creating digital rituals will be used. I will also observe various kinds of dance and rituals. The theoretical framework for this study is developed utilizing performance theory, post-dramatic theory, ritual theory, and cognitive science theory. In this new Kandyan Performance Art, instead of traditional ritual priest there will be no ritual mediator, yak dessa. Instead, the person performing the ritual plays both priest yak dessa and patient aturaya. Technology was used to enhance the efficacy of this new ritual. Therefore, this will be a technological ritual. It was revealed that the effect of the Neuroaesthetics can be created even through technological ritual. Here, healing comes from the narrative created in the performance and its relevance for the audience/participants. Sounds, visuals, movements that associates with healing ritual creates the same healing effect even with the technology.

Keywords: Healing ritual, Kandyan performance art, Neuroaesthetics, Technological ritual

Narrating the Struggles of Kandyan Dancers: Perspectives, Experiences and Expressions of Five Dancers

Isuru Weerasinghe¹, Hasanthi Niriella¹

¹Postgraduate Institute of Humanities and Social Sciences,
University of Peradeniya, Sri Lanka

isuruasanga81@gmail.com

Narrative dance cannot only represent cultural dialogues but also showcase the rhythmic movements of individual humans. This practice-led research aims to narrate the struggles of Kandyan dance practitioners based on the perspectives, experiences, and expressions of five dancers. We did This exploration with four male dancers and one female dancer (Hasanthi Niriella). The Methodology takes two approaches. Firstly, we explored how these five dance bodies showcase their narrative in each theme and dance segment. For that, we used in-depth discussions, dancers' embodied knowledge, personal histories, and personal reflections. Secondly, a collaborative performance was created by five dancers, including the principal choreographer (Isuru Weerasinghe). The principal choreographer mainly used Ethnochoreology as the research tool to work with five divers, bodies trained in Kandyan Dance. As a result of this performance process, we found that some male dancers struggled to transform the bodily archived knowledge of Kandyan dance into free movements. However, after in-depth discussions with them and explorations, they could reflect through their body movements and transform that into a narrative. On the contrary, the female dancer's body was so relaxed and free, probably due to her mindful movement training, that it took many practice sessions and discussions to establish her Kandyan form back in the performance. The competition among dancers, male strength, and pressure over - a female dancer was identified as factors influencing the collaborative performance. The principal choreographer recognized the possibility of deconstructing and transforming Kandyan dance into a narrative. He identified improvisation as one way of transforming Kandyan dance movements into a narrative. However, each dancer had their own way of reflecting themselves in the narrative. It was recognized that Kandyan dance movements can be deconstructed and then transformed into a narrative.

Keywords: Embodied knowledge, Ethnochoreology, Kandyan dance, Narrative, Reflection, Transformation

We thank the Gate Mudliyar A.G. Thilakaratne Research Fellowship – 2020 (Fellowship No: AC/485/2020/03)

Sensing and Speaking through the Female Body: Form of Resistance Against Oppressive Societal Norms

H. Niriella^{1*}, P.K.K. Malshani², W.S.C Srimalee¹

¹Department of Fine Arts,

University of Peradeniya, Peradeniya, Sri Lanka

²Department of Theater, Ballet, and Modern Dance,

University of Visual and Performing Arts, Sri Lanka

**hasanthicniriella@gmail.com*

This study focuses on the lived experiences, identities, and history of women, through the practice of using body movements as a form of research. As three women who have lived in society, we have experienced the oppressive nature of social norms related to femininity. These norms vary with social events like war, revolution, disaster, and elections. In this study, we aim to explore and express the feminine experience through dance in the context of history. This study is based on a methodology that combines theory and practice. It consists of three stages. The first stage explores "The Memory of the Archive," a book written by Malathi de Alwis that is based on a study of 70 stories published on the 70th Independence Day. The second stage explores our experience of the performance titled "Whose History is it, anyway?" which is choreographed by Venuri Perera, inspired around Malathi's book. In the third stage, using our bodily knowledge gained from Venuri's performance, the researchers developed an experimental performance piece called "Three Shapes of Memory." These three stages represent the intellectual-performance-historical lineage of women in different times and perceptions. The foundation of this study is based on working with and through the bodily method of practice-as-research using dance. The methodology is collaborative auto-ethnography that uses embodied knowledge, improvisation, and body consciousness. The study challenges the representation of women's voices in body movements. The study developed a new perspective on dance as research, with a particular focus on the female body awakening against uncomfortable social norms in society.

Keywords: Bodily knowledge, Female body, Sense, Memory, Resistance, Social norms

Authors



ABEYSINGHE, DEEPTHIKA

Deepthika Abesinghe completed a BA in Mass Communication (Special) from the University of Sri Jayewardenepura and earned an MPhil in Mass Communication from the University of Kelaniya. Additionally, she pursued a Diploma in Television and Film Studies from the University of the Visual and Performing Arts.



ANJALEE, NETHMI

Nethmi Anjalee De Silva is a recent graduate of the Music and Creative Technology Department within the Faculty of Humanities and Social Sciences at the University of Sri Jayawardenepura, Sri Lanka. An accomplished singer and musician, she has garnered numerous accolades at the national level. With a keen interest in conducting research, her focus areas include musicology, Intangible Cultural Heritage, ethnomusicology, and cultural studies of Sri Lanka.



BANDARA, B. M. C. MADHUSANKA

Madhusanka Bandara, a history scholar at Rajarata University, excels in academia, receiving scholarships and the Dean's Award for outstanding research. Actively involved in publishing and participating in research conferences, he aspires to contribute to the academic community, aiming to disseminate knowledge as a dedicated academician in the field of history.



BANDARA, KAVINDYA

Kavindhya Bandara is a Dancer, Choreographer, Movement explorer, and Researcher and graduated from the University of Peradeniya with a Bachelor of Fine Arts. Apart from the owner of Kavish Dance Academy. She has mastered various types of dance styles in different countries and has 24 years of experience in dance.



CHANDRALAL, D. L. JAGATH

Jagath Chandralal, a 2003 graduate in Performing Arts from the University of Colombo, holds Masters degrees in Drama and Theatre (2006) from the University of Kelaniya and Education & Development Psychology (2019) from the University of Colombo. Completing a postgraduate diploma in education in 2012, he is currently pursuing an M.Phil in Education at the PGIHS, University of Peradeniya.



DASSANAYAKE, D.P.D

Pushpika Dassanayake, a 2020 graduate in Performing Arts from the University of Kelaniya, became a visiting lecturer for Kandyan Dance in 2021 and dance choreography in 2023 at the university. Currently pursuing an M.Phil in Fine Arts at the University of Peradeniya, her research focuses on dancing and dance choreography. Aside from academia, she excels as a Professional Dancer, specializing in Traditional Dance Styles of Sri Lanka, Bharathanatyam, and Kathak.



DAYANANDA, H.P.T.D.

H. P. T.D. Dayananda is currently pursuing a Master of Philosophy degree from the Department of Performing Arts at the University of Kelaniya. He worked as a visiting lecturer at the University of Moratuwa in 2019 and at Ocean University in 2023. Currently, he is working as the Dancing Master at S. Thomas' College Mount Lavinia.



DE COSTA, K. A. BUDDINI RASARA

Kuruvita Arachchige Buddhini Rasara de Costa is a third-year undergraduate student at Sripalee Campus, University of Colombo. She holds a first degree in Bachelor of Arts (Special) in Performing Arts. Currently, she is embarking on her first research paper in the field of dance and has aspirations to delve into dance anthropology and sociology for future research endeavors. With a keen desire to contribute to the progress of these fields, she is enthusiastic about making meaningful contributions. Additionally, she harbors an interest in pursuing a career as a lecturer in the future.



DARMPRIYA, M. K. J. K. B.

MKJKB Dharampriya, PT&R graduate from General Sir John Kotelawala Defense University, registered in Sri Lankan traditional medicine. Holds postgrad diplomas in health development and medical imaging. Research interests: exercise physiology, occupational health, dance science, medical education. Secretary for the Association of Safe Performing Art Practitioners in Sri Lanka.



DISSANAYAKA, D.M.T.U.K.

M.T.U.K Dissanayaka, the probationary History Lecturer at Rajarata University, earned his History degree from the University of Ruhuna in 2014. Holds a Master's in Ancient History from the University of Allahabad, India (2019). Research interests: Ancient History, Historical Methodology, Historical GIS, Digital History. Actively engages in academic extracurricular activities nationally and internationally.



ERDEM, MERAL

Meral Erdem, an undergraduate psychology student at Istanbul Medeniyet University, is a versatile individual excelling in photography, filmmaking, and writing. With a passion for literature, aesthetics, and social work, Erdem earned awards in high school activities. Balancing intellectual pursuits with hands-on creativity, she is currently crafting her debut film script, showcasing a promising future in academia and the arts.

HERATH, H.M.B.L.K.

Buddika Herath graduated from the University of Peradeniya in 2016 with a BA in Sinhala Language, Culture, and Literature. He has authored numerous research articles on topics such as Gender Society, Sinhala Culture, Vedi Culture, and Modern Sinhala Literature. Currently, Buddika Herath is pursuing post-graduation studies at the Faculty of Social Sciences and Humanities at the University of Peradeniya.



HETTIGE, PARAMI NIRMALA

Paramie Nirmala Hettige, a 2013 Performing Arts graduate, holds an MBA from the University of Turiba, Latvia (2018). In 2021, she founded the International Institute of Life Science, focusing on dance science education. Pursuing an MSc in Sports Science, her research centers on dance science, dancer's health, and adolescent well-being. Founder and president of the Association of Safe Performing Art Practitioners in Sri Lanka.



HEWA KURUPPUGE, RAVINDRA

Ravindra Hewa Kuruppuge is attached to the Department of Operations Management, Faculty of Management, University of Peradeniya. During his fifteen years university community, he has published many research articles, and conference papers on Operations Management, Tourism Management, Business economics, Supply chain management, and Quality management. Further, he has contributed to university administration and National services by holding various positions.



IQBAL, SAFNA

Passionate about art history and research, Safna Iqbal holds a Bachelor's in Art History from the University of Jaffna (2017) and a Postgraduate Diploma in Research Methodology from the University of Colombo (2020). Currently pursuing an Art History Master's at Maharaja Sayajirao University of Baroda, India, she served as a Temporary Assistant Lecturer at Jaffna University (2018-2020). Iqbal, a Communication Lead and Project Manager at Noolaham Foundation, focuses her research on Sri Lankan architecture, crafts, and documentation, publishing on national and international platforms.



JAYASEKARA, B.K. DILHANI

Dilhani Jayasekara did her BA at the University of Colombo and graduated in 2014. In 2016 she joined the Sri Lanka Teacher Service. She completed her PGDE at the OUSL in 2021. Currently, she is pursuing her MPhil at the University of Peradeniya and MED at the University of Colombo. Her current research work looks at striving to bridge the gaps between art and society and art and education in Sri Lanka.



JAYASEKARA, DILUSHIKA

Dilushika Jayaskara is an artist with a lifelong passion for art, particularly in the realm of the philosophy of dance. Her research revolves around the intersection of dance and neuroscience. Dilushika completed her bachelor's degree in Fine Arts at the University of Peradeniya and gained valuable experience as an intern in the Department of Physiotherapy at Teaching Hospital Peradeniya.



JAYASEKARA, J.G.A. SACHITH NIMESHA

J. G. A. Sachith Nimesha Jayasekara is an Academic of Archeology in the field of Social Sciences and Humanities. I am currently studying for My Undergraduate Degree in Archeology at the Faculty of Social Sciences at the University of Kelaniya Sri Lanka. I am Currently Publishing My Research Papers as a student researcher at the University of Kelaniya. I hope to overcome future challenges and share my knowledge as a strong person.



JAYASINGHE, J. A. R.

J.A.R. Jayasinghe, a distinguished Kandyan Dance scholar, holds a Bachelor of Fine Arts from the University of Kelaniya (1987) and postgraduate degrees, including a Master of Arts (2013) and a Master of Philosophy (2023). His significant research contributions, highlighted by the book "Kadawara Sankalpaya" (2018), explore topics like disability rights and socio-cultural aspects of traditional dance forms, notably "Udarata Hath Pada," enriching academic discourse and cultural heritage understanding.



KARUNANAYAKA, K. M. HARSHIKA CHAMALI

Chamali Karunananayaka studied at Sir John Kothalawala National School and earned her bachelor's degree from the University of the Visual & Performing Arts in 2020. Currently, she is pursuing a Master of Philosophy degree at the University of Peradeniya. Alongside her studies, she serves as a visiting lecturer at UVPA and the SIBA campus.



KARUNARATNE, SHANI CALYANERATNE

Shani Calyaneratne Karunaratne is a seasoned diplomat with 28 years of experience in the Sri Lanka Foreign Service. Her most recent post was Ambassador to Lebanon and Syria (2019-2022). She is skilled in reconciliation, humanitarian work, and diaspora engagement, and has experience working with UN agencies and peacekeeping missions. She is the recipient of the 2021 'Top 50 Professional and Career Women' award and the prestigious 'Super Ambassador' title in 2019.



KALHARA, RANUL

Ranul Kalhara is an independent researcher from Ananda College, Colombo, Sri Lanka. Additionally, he is a skilled traditional upcountry dancer. His research interests encompass Sri Lankan ethnomusicology, Intangible Cultural Heritage, and Traditional dancing.



LAKSHAN, A. W. A. C.

A. W. A. Chameera Lakshan, a first-class Bachelor of Dance graduate from Kelaniya University, awaits graduation. Holding first-class passes in Kathak Nritya Visharad and Bharatanatyam Nrithya Visharad Diplomas from Bhatkhande Sangeet Vidyapeeth, he excelled in a scholarship program at Alvas University College, Bangalore. Engaging in research, he presents papers at international conferences.



LAKSHAN, L. B. K.

L.B. Kavindu Lakshan has studied for a Bachelor of Dance (special) at Kelaniya University, obtained a first-class pass and is currently awaiting graduation. At present, he has a first-class pass in the Bharatanatyam Nrithya Visharad Diploma conducted by Bhatkhande Sangeet Vidyapeeth of Lucknow, India. Also, he entered the research study process by presenting research papers during his studies at the university and currently he is doing the research process by presenting research papers for international research conferences.



MAHAGAMAGE, ERANDA

Eranda Mahagamage, with a BA Hons in Performing Arts (Film Studies) and MAs in Philosophy and Fine Arts, is pursuing a doctorate at Istanbul Medeniyet University. A former lecturer at the University of Kelaniya, he explores the philosophy of cinema, aesthetics, politics, and philosophy in his holistic research, showcasing a comprehensive approach to cultural and intellectual landscapes.



MALSHANI, P. K. KANCHANA

Kanchana Malshani, a choreographer and Contemporary Dancer from Sri Lanka holds a First-Class Honors degree in Performing Arts from the University of Colombo. Trained in traditional dance, she later embraced post-modern and improvisational styles, influenced by Butoh. As a Visiting Lecturer for Contemporary Dance at the University of Visual and Performing Arts, she pioneers a movement style challenging societal norms and traditional dance conventions.



MANELANGA, S.W.

Sumudu Manelanga, a 2016 Performing Arts graduate, shifted to videography at the Ministry of Megapolis. Pursuing a Master's in Fine Arts since 2020, he teaches at the Sri Lankan Institute of Buddhist Academy and the University of Peradeniya. Engaged in research, he focuses on enhancing Kandyan performance art through healing rituals in a Transhuman approach.



MIKOLAI, SARA

Mikolai is an interdisciplinary artist. She holds a diploma in Bharatanatyam from the Ofaal Academy London, graduated in BA Dance, Context & Choreography at HZT/University of Arts Berlin, and MFA in Performing Arts at the Iceland University of the Arts. Currently, she is doing the MPhil in Fine Arts program at PGIHS/ University of Peradeniya.



NANDASIRI, P. M. SHEHANI ANJALIKA

P. M. Shehani Anjalika Nandasiri, a Fine Arts graduate from the University of Peradeniya, is currently pursuing her master's degree since 2023. Alongside her studies and entrepreneurial ventures in communication and bookshops, she is dedicated to making a positive impact. Her passion lies in leveraging knowledge to contribute to the well-being of children with disabilities through creativity and education for meaningful change.



REV. NARANGAMUWE SUDHARMMA

Rev. Venerable Narangamuwe Sudhamma, a History scholar, achieved a First-Class BA Honors in History from the University of Peradeniya. Awarded the Professor Haguranketha Dheerananda Gold Medal in Sri Lankan History, he holds the Royal Pandhith Examination in Sinhala, Pali, and Sanskrit. Currently pursuing a Doctor of Philosophy (MPhil) in History at PGIHS, University of Peradeniya, he actively shares research findings in national and international conferences.



NIRIELLA, HASANTHI

Hasanthi Niriella, is a dancer, choreographer, contemporary performer, and a of 'the Sri Lankan woman'. Currently, she is a postgraduate student of the PGIHS and worked as a temporary lecturer at the Department of Fine Arts at the University of Peradeniya from 2019 to 2023. Now she is working as a visiting lecturer at the University of Peradeniya. She is reading for her MPhil, under the title of 'Sensing through the body: A critical analysis of being a Sri Lankan female dancer in a patriarchal society'.



PUSHPANJALI, W. M. N. D.

W.M.N.D. Pushpanjali currently serves as a dance teacher at Welimada President College. She earned her Bachelor of Arts degree at the University of Sri Jayewardenepura and completed her Master's in Sinhala at the University of Colombo. Currently, she is pursuing an MPhil at the University of Peradeniya. Her primary goal is to contribute to more research in the fields of dance and Sinhala, with a vision for the betterment of society.



RAGAVENTHAN, SELVARASA

Selvarasa Ragaventhan, having completed his bachelor's in Drama and Theater Arts from the University of Jaffna in 2020, is now a Lecturer at Tower Hall Theater Foundation in Jaffna. He earned his Master of Performing Arts from Pondicherry University in 2023. Ragaventhan, also a lighting designer at Jaffna Cultural Centre, aims to apply theatrical knowledge in a contemporary context, aspiring to develop into a proficient artist.



RAJAPAKSHA, GAYAN CHATHURANGA

Gayan Chathuranga Rajapaksha did his bachelor's in Performing Arts at the University of the Visual & Performing Arts and graduated in 2015. In 2017 he joined the faculty as a temporary lecturer and in 2018 received the appointment as a lecturer probationary in the Department of History & Theory of Dance & Drama. He studies his Masters in Philosophy in 2020 Present. Engaged in practical research on stage lighting and cinema, he conducts research on the effect of dance on aesthetic enjoyment through modern technology.



RANAWEEERA, BUDDHIKA

Buddhika, a product of the University of Kelaniya, has served as a senior Lecturer adjunct at the Department of Theatre, Oriental Ballet, and Modern Dance, University of the Visual and Performing Arts Colombo since 2009. With diverse abilities in choreography, dance direction, instruction, and lecturing, he's an active dancer, actor, and dance scholar specializing in Sri Lankan Traditional Dance, Mudra Natya, Creative Dance, and Acting. Recognized with numerous national awards, he has extensive international exposure. His research interests include Dance Therapy and Dance Education.



RANAWEEERA, LANKA

Lanka Ranaweera, a senior lecturer at the University of Kelaniya, Sri Lanka, possesses 17 years of experience in Anatomy teaching and research. Her multidisciplinary expertise resulted in over 40 publications covering Anatomy, Genetics, Palaeopathology, and Sports. Notably, her research on the "Mitochondrial DNA history of peopling of Sri Lanka" in the Journal of Human Genetics was the first mitochondrial DNA study conducted in the country.



RUPPEGODA, GAYAN

Gayan is a thoroughly carved product of the University of the Visual and Performing Arts (UVPA) and presently working as a Lecturer adjunct to the Department of Theatre Oriental Ballet and Modern Dance. He has many abilities in the field of Choreography, Instructing, and Lecturing. Gayan is a dance scholar with expertise in Sri Lankan Traditional Dance, Kathak Dance, Western Ballet, Mudra Natya, and Creative Dance. His research interest areas are Physical Fitness, Movement Analysis, and Dance Education.



RATHNAYAKA, R. M. T. D. K.

Thamali Rathnayaka, a First-Class Honors graduate in Textile and Wearable Arts from the University of the Visual & Performing Arts, is currently pursuing a Master of Philosophy in Fine Arts at the University of Peradeniya. As a visiting lecturer, her research spans pre-modern and modern art history, textile and fashion history, conceptual design, and colonized and post-colonial clothing studies. She has authored numerous scholarly articles and research papers, and her contributions to the Sri Lankan Fashion Industry include the development of a novel textile material using lotus fibers, for which she is seeking a patent.



SADUN, D. L. INDUNIL

Indunil Ranchamara, a seasoned SLAF Commissioned Officer and skilled dancer with a Master's in Dance holds a First Class BPA (Special) Degree, excelling in choreography and earning a National Diploma. As a Visiting Lecturer at UVPA, he shares expertise and contributes to international symposiums. With diverse qualifications, including OTHM Level 7 in Strategic Management & Leadership and ND in Sports and Exercise Science, Ranchamara is dedicated to excellence in both military and artistic domains.



SAMINDANI, IRANGA

Iranga Samindani Weerakkody is a Professor at the Department of Musicology, University of the Visual and Performing arts Sri Lanka. She is also the Director of the C. De S. Kulathilake Archival and Research Unit of the UVPA. An active Researcher in the fields of Ethnomusicology, Folklore, and Intangible Cultural Heritage of Sri Lanka.



SATHARASINGHE, S.M.

Saranya Satarasinghe is a distinguished lecturer in the Kandyan Dance Department at the University of the Visual and Performing Arts. Beyond Kandyan dance, Saranya possesses knowledge in choreography and creative dance. Her research areas encompass anthropology, semiotics, Gender studies, and Dance Education, reflecting her versatile and scholarly engagement with the realm of dance and academia.



TANWATHTHA, T.G.A.M.I

Anuradha Tanwaththa, holding a Bachelor of Arts Honors from the University of Kelaniya (2020), is currently a student at the Postgraduate Institute of the University of Peradeniya in Fine Arts. She completed the Kathak Wisharad Exam and serves as a visiting lecturer at Siba Campus. Her research focuses on Kandyan Yak towels.



VIJAYAKANYH, MADASAMY

Madasamy Vijayakanth is a social activist and a researcher with working experience for six years related to plantation people's land & housing rights, the resistance life of the Malayaga community in the plantations, and women farmers' rights in Sri Lanka. Since 2018, he has been a part of the team at Law and Society Trust (LST). He did his first degree in Geography at the University of Peradeniya in 2014. Then he followed his Master's in Geography at PGIHS, University of Peradeniya, in 2018



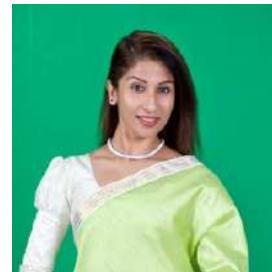
WEERASINGHE, ISURU

Isuru Weerasinghe, a versatile dance professional and choreographer specializing in Kandyan dance, Mudra Natya, and modern, and creative dance, has a multifaceted career. As a temporary lecturer at the University of the Visual and Performing Arts and a visiting lecturer at the University of Peradeniya and the University of Sri Jayawardanapura, he intertwines teaching and dance. Currently pursuing an MPhil at PGIHS, University of Peradeniya, his research explores the transformation of traditional dance movements into storytelling through dance.



WIJAYANARAYANA, W.S.C. SRIMALEE

Srimalee Wijayanarayana, a Performing Arts graduate, pursued a Diploma in Choreography at the Sri Lanka Foundation and an MPhil at the University of Peradeniya. With a Postgraduate Education diploma from the University of Colombo, she served as a dance instructor at Sri Lanka Youth. Currently a school dance teacher and visiting lecturer at the University of Peradeniya, she researches aesthetic education in Sri Lankan school curricula, emphasizing the female dance body's engagement with contemporary women's issues.



WIJEGUNASEKARA, NIROSHA

Nirosha Wijegunasekara, a UVPA graduate, is a versatile dance professional serving as a Lecturer adjunct in Theatre, Oriental Ballet, and Modern Dance. Proficient in choreography, instruction, and lecturing, she excels in Sri Lankan Traditional Dance, Mudra Natya, Baratha Natyam, and Modern Dance. Recognized with national awards, she internationally represented Sri Lanka as the Principal Dancer of the State Dance Ensemble.



WIJERATHNA, H. M. P. BUDDHINI

Pavithra Buddhini, a first-class honor graduate in Bharathanatyam from the University of Performing Arts, Colombo, serves as a Bharathanatyam visiting lecturer at the Indian and Asian departments. She teaches at Little Explorers AMI Montessori, focusing on special needs children, and initiated the Pavithra Nruthya Bhoomi Bharathanatyam Institute, conducting classes in various cities. Pursuing an MPhil at the University of Peradeniya since 2022, her future goal is to establish an activity school for special needs children by 2030 and promote Bharathanatyam dancing nationally.

We sincerely acknowledge the efforts of all those who have directly and indirectly contributed to successfully completing Movement Rhizome 2024.02: International Conference on Dance Studies.

Committee Members
(lists by alphabetical order)

Conference Convenor

Dr. S. Mantillake

Conference Chair

Mr. H.M.S. Jayarathna

Co-Secretaries

Mr. M.S. Dilshan

Ms. R.D.W. Sandathilini

Registration and Finance Committee

Dr. A.G.M.S.B. Alawathukotuwa

Prof. W.M.P.S. Bandara

Mr. M.S. Dilshan

Mr. H.M.S. Jayarathna

Ms. R.D.W. Sandathilini

Food and Beverages Committee

Ms. G.G.M.B. Ekanayaka

Mr. S.L. P Fonseka

Ms. I.G.P.R Kumari

Ms. A.G.A.K Kumari

Ms. R.T. Upamalika

Ceremonial Committee

Mr. N.W.A.P.S.L. Nanayakkara

Ms. K.K. N Madhushani

Ms. N.G.H.A Samarathunga

Ms. S.M.D Senevirathna

Technical Committee

Ms. R.M.G.H. Ekanayaka

Prof. L. Seneheweera

Ms. M.A.C.L. Mutharachchi

Ms. W.B.R.S.S Wedagedara

Mr. B. J Weerasuriya

Disability Education Committee

Prof. A. Abhayaratne

Ms. L.D.A.D. Ambegoda

Ms. S.C. Dilhani - Coordinator

Ms. S. Ellepol

Mr. V.S. Herath

Mr. P.G. E.U. Jayarathne

Mr. T.R.S. Keerthirathna

Ms. A. Mahenthirarajah

Mr. Kamal Rajapaksha

Mr. Kumara Rajapakshe

Prof. L. Seneheweera

Curator - Movement Rhizome Atelier

Ms. C. Darshika

Volunteers

Ms. N. de Alwis

Mr. M.A.H.P. Hemachandra

Mr. J.M.N.S. Jayasuriya

Ms. S Kaushalya

Ms. D.V.P. Rashmi

Ms. K. S. Madhawi

Ms. G.L.D. Nelum

Ms. K.P.C. Perera

Ms. M.D.D. Piyumika

Ms. D.H.T.T. Samarasekara

Ms. E.G.C.N. Samarawickrama

Ms. T. Teenavi

Ms. W.H.M.D. Umayangani

Mr. K. Vidanagamage

Mr. R.M.S. Viduranga

Ms. S. Weerasinghe

Ms. T. K. Sarachchandra

Conference Program

Day 1: 17.02.2024

Venue: PGIHS, University of Peradeniya, Sri Lanka

The Inauguration Ceremony (8:30 -10:00)

The Lighting of the Oil Lamp

Welcome Address - Dr. Sudesh Mantillake

Address by the Director, PGIHS, UoP - Prof. S.J.S. de Mel

Address by the Acting Dean, Faculty of Arts, UoP - Prof. H. M. Mahinda Herath

Address by the President, Randolph College, USA - Prof. Sue Ott Rowlands

Address by the Chief Guest - Prof. Suzanne M. Bessenger

Address by the Guest of Honour - Prof. Susan A. Reed

Keynote Address - Dr. Eva Ambo

Session 1: Art, Creativity, and Social Development (10:30 - 13:00)

Chair: Prof. Nalani Hennayake,

Discussants: Dr. Sudesh Mantillake, Ms. Hasini Lecamwasam

Session 2: Ritual, Heritage and Society (14:00 - 16:30)

Chair: Prof. M.S.M.A.S.L.A.M. Aslam

Discussants: Dr. Eva Ambos, Mr. Chinthaka Bandara

Session 3: Body, Space and Identity (15:00 - 17:30)

Chair: Dr. Maduranga Kalugampitiya

Discussants: Dr. Thamali Kithsiri, Ms. Kamaleswaran Vithursha

Day 2: 18.02.2024

Movement Rhizome Atelier, Department of Fine Arts, Udaperadeniya Road, University of Peradeniya, Sri Lanka

Session 4: Historical and Literary Evidence on Dance (08:30 - 09.30)

Chair: Dr. Manoj Alawathukotuwa

Discussant: Prof. Sudarshana Bandara, Mr. Buddhisha Weerasuriya, Mr. Priyantha Fonseka

Session 5: Re-considering Sri Lankan Traditional Dance Practices & Comparative Studies (10:00 - 11:30)

Chair: Dr. Eva Ambos

Discussant: Prof. Leena Seneheweera, Mr. Chinthaka Bandara, Mr. Dilanjana Madhushan Pathirana

Thematic Discussion Forum: Gender, Power and Performance (11:30 - 12:30)

Moderator: Dr. Maduranga Kalugampitiya

Pannel: Dr. Thamali Kithsiri, Ms. Kamaleswaran Vithursha, Dr. Eva Ambos

Session 6: Dance for Challenging Boundaries, Healing, and Experiments (14:00 - 15.20)

Chair: Prof. K.S. Walgama

Discussant: Ms. Niroshi Senevirathne, Ms. Shani Calyaneratne, Dr. Kalpa Rajapaksha, Dr. Lalith Senarathna

The Closing Ceremony

Performance 01 - Sankranti

Performance 02 - Three Shapes of Memory

Round Table Discussion (18:00-19:00)

Moderator: Dr. Sudesh Mantillake

Pannel: Prof. Suzanne Bessenger, Prof. A. S. Chandrabose, Ms. Chamanee Darshika, Dr. Thamali Kithsiri, Mr. Tharaka Gunasekara, Dr. Lalith Senarathna

Appreciations

Closing Remarks

scan me to listen in
YOUTUBE MUSIC



scan me to listen in
YOUTUBE



9 773930 763009